

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

KØBENHAVNS PIONERFORENING

AF 6. NOVEMBER 1909

1909 — 6. November — 1934

FESTSKRIFT

UDGIVET AF FORENINGENS BESTYRELSE

I ANLEDNING AF

FORENINGENS

25-aarige Stiftelsesdag

6. November 1934

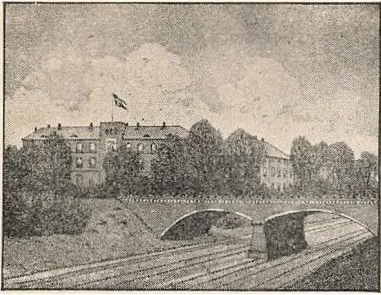
Under Redaktion af
Ingeniørassistent u/Mag. Jens Jueltoft

KASTRUPS BOGTRYKKERI

KØBENHAVN

M C M X X X I V

*Tæt op til Ryvangen ligger Kasernen, ·
Ingeniørernes røde Hjem,
hvorfra saa mangen en rask Pioner
drager til Felts, om det regner og sner.*

*Broer blev bygget, og Hindringer sættes,
Hakke og Spade grov dybt sig i Muld.
Livslyst en dansk Pioner ikke fattes;
af Ryvangs Minder hans Pose er fuld!*

FORORD

Ved Udarbejdelsen af nærværende Festskrift vedrørende Københavns Pionerforening af 6. November 1909's Historie, der fremkommer i Anledning af, at det er 25 Aar siden, at Foreningen, der er Landets ældste Pionerforening — og Moderforening til alle de øvrige Pionerforeninger ud over vort Land, blev stiftet, som det af Bestyrelsen er overdraget mig at udarbejde, har det staaet mig klart, at det trods alle Anstrengelser ikke vil kunne lykkes mig at stille alle Parter tilfreds.

Københavns Pionerforenings Liv og Virksomhed falder i fire, ved bestemte Dataer afgrænsede Afsnit, nemlig en første 5-aarig, en anden 7-aarig, en tredje 12-aarig og en fjerde 2-aarig Periode.

Det første Afsnit omhandler Foreningens Stiftelse den 6. November 1909 og Tiden forud og indtil den 7. Februar 1914, hvor Foreningens Formand da nedlagde sit Mandat.

Det andet Afsnit gaar fra 7. Februar 1914 til 30. Juni 1921, da der igen blev Formandsskifte.

Det tredje Afsnit, der er det længste, omfatter Tiden fra 30. Juni 1921 til 23. Februar 1933, da en ny Formand valgtes.

Det fjerde Afsnit omfatter Tiden fra 23. Februar 1933 til 6. November 1934, Foreningens 25-aarige Stiftelsesdag.

Det har været noget vanskeligt at faa samlet Materialet fra den allerførste Tid, eftersom der ikke paa de tidligste Tidspunkter har været tilstrækkelig Forstaaelse af, i Tide at indsamle Materiale til Belysning af Foreningens ældre Historie. Navnlig de ældste Kilder — Foreningens Protokoller — er meget sparsomme paa Oplysninger. Først efter nogle Aar bliver Kilderne flere og fyldigere, og især da Bladet „Pioneren“ begyndte at udkomme under Navn af: „Den gamle Pioner“; men ikke desto mindre er det mit Haab, at det maa være lykkedes mig at have samlet et fyldigt Materiale i Tekst og Billeder af Foreningens 25 Aars Virksomhed.

Som Festskriftets Redaktør, i Kraft af det Arbejde jeg personlig efter beskeden Evne har ydet i Foreningsarbejdet gennem de forløbne 6 Aar og endelig ud fra den Interesse, der knytter mig til vor Forening, tillader jeg mig paa dette Sted at hilse og hylde den Forening, som vi alle er stolte af at tilhøre: Københavns Pionerforening af 6. November 1909. Held og Fremgang følge dens Virksomhed, og Lykke til at kloge og dygtige Mænd stedse maa staa paa Kommandobroen i de kommende Tider.

København, den 1. November 1934.

Jens Jueltoft.

PROLOG

Saa svandt da det første kvart Hundrede Aar.
Stands op, Pionerer, vi fester!
Ombejlet af Hyldest Foreningen staar,
og vi, Kammerater, er Gæster.

Hvem er Pioneren? — Den raske Soldat,
der lægger det hele til Rette
og møder med Hakken og Spaden parat,
naar alle de andre er trætte.
For han bryder Vej i det værste Terrain
med Vilje og Kraft og et muntert Refrain,
der falder naturligt paa Læben;
han nynner en Sang,
mens han graver en Gang;
han bygger en Bro
— ja, men ta' den med Ro?
Nej, *de andre* har Brug for hans Stræben,
for han er den første, naar Hæren gaar frem
— og den sidste, naar Vejen gaar hjem.

Han er hjemsendt. — Han raabte Farvel med et Smil:
„Gud ske Lov, man er fri for Kasernen!
Man er Menneske nu, for nu er man civil!“
— Men saa støjer det inde i Hjernen.
Det er Mindernes Flok:
„Aa, du husker vel nok!“
„Tror du selv, du har glemt?“ — Nej, han mindes.
Og saa er der alligevel det, at engang
maa en Genvej til Minderne findes
— eller Tiden vil falde for lang.

Denne Genvej tog du i Forlening,
du vor fejrede, gamle Forening;
det er her vi kan samles, hvad ude end sker.
Lige meget hvorledes paa Verden man ser,
har man selvsamme Rang
og det selvsamme Værd,
blot fordi man engang
var en god Pioner;
vi er her bare et: Kammerater,
som vi alle engang var Soldater.

Og her mødes vi glade som Aarene gaar.
Det er svundet, det første kvart Hundrede Aar.
Vor Forening skal leve, som Mindet bestaar!

Charles Carlsen.

Pionerforeningen af 6. November 1909.

I.

6. November 1909—7. Februar 1914.

Ved 5. Ingeniørkompagni fandt i 1884 to Ingeniørsoldater særlig Fortrolighed til hinanden, og denne Fortrolighed fortsattes efter deres Hjemsendelse. Ret ofte mødtes de for at drøfte Minderne fra Soldatertiden, og gentagende Gange kredsede deres Tanker om alle de brave Soldaterkammerater, og Lysten til at møde disse blev større og større, saa Tanken om at danne en Forening af gamle Pionerer i Lighed med Garderforeningen udviklede sig mere og mere.

De to gamle Pionerer var Pioner Nr. 66 — 5. Kompani 1884, Tømrmester Peter Jørgensen, Lyngby, og Pioner Nr. 92 — 5. Kompagni 1884, Fabrikant Ludvig Friis, Smallegade 24, København. Som allerede nævnt hørte de begge til samme Aargang og samme Kompagni, og de mødte som Rekrutter den 10. Maj paa Kronprinsessegades Kaserne og blev uddannet i Østre Glacis, hvor nu Østbanegaarden ligger.

I Efteraaret 1884 var disse Pionerer ude for en Oplevelse, som ikke er faldet i mange Pioneres Lod, idet der nemlig den 3. Oktober udbrød Ild i Kristiansborg Slot, og Pionererne i den Anledning i Hurtigløb maatte begive sig til Slottet, hvor de i flere Dage var optaget af Sluknings- og Redningsarbejdet.

Slotsbranden, der var en stor og sørgelig Katastrofe for vort Land, var en Ildebrand af uhørt Voldsomhed — den største, der er oplevet i Mands Minde her i København. Den udbrød Fredag den 3. Oktober for 50 Aar Siden ved 5 Tiden i Slottets Mezzanin under Riddersalen, og den bredte sig i Løbet af nogle faa Timer til hele den sydøstlige Fløj henimod Cancellibygningen. Et mægtigt rødgult Skær oplyste snart vidt og bredt Horisonten, og Tusinder af Mennesker strømmede fra alle Byens Egne sammen til de Pladser og Gader, der laa Slottet nærmest. Ilden tiltog stadig i Voldsomhed og bredte sig langsomt vestefter. En tæt Regn af Gnister og brændende Træstykker førtes i vid Omkreds ud over Højbroplads, ved Stranden, Kirkestræde, Gammelstrand og tilstødende Gader. Ved 1 Tiden om Natten var man blevet Herre over Ilden, og takket være Militærets (og ikke mindst Pionerernes) og Redningsvæsenets ufortrødne Anstrengelser reddedes alle væsentlige Kunstskatte, Slotskirken og Thorvaldsens Musæum. —

Lørdag den 4. Oktober 1884 fandtes følgende Beretning i Berlingske Tidende om den sørgelige Ildebrand, der endnu staar lyslevende i Manges Hukommelse, og da især hos mange af de gamle Pionerer, som var med til Redningsarbejdet:

„Omtrent Kl. 4 ¹/₂ igaar Eftermiddag bemærkede nogle Haandværkere, der skulde aflevere et Tæppe paa Christiansborg Slot, en mistænkelig Brandlugt i Mezzaninetagen over Folketingssalen, hvor Statsrevisoratet, Stenographværelserne og Rigsdagens Bibliotek findes. Der blev hurtigt gjort Allarm, og Brandvæsenet kom hurtigt til.

Det opdagedes straks, hvorfra Lugten og Røgen, der nu viste sig, kom. I Anledning af Rigsdagens forestående Aabning var der igaar blevet fyret i flere af de i Rigsdagslokalet værende Kaminer og Kakkelovne. Blandt andet var dette Tilfældet i et af Stenographværelserne i den ovenfor nævnte Mezzaninetage. Herfra havde Ilden gennem en eller anden Utæthed banet sig Vej opetter til den ovenfor liggende Riddersals Gulv. Der udviklede sig efterhaanden en kvælende Røg, men Brandvæsenet trængte dog frem og gav sig i Lag med at ophugge Gulvet i Riddersalen rundt om det Sted, hvor det lod til, at Ilden havde fat; alt imedens blev der sprøjtet med Haandsprøjter og Slinger fra et Par i Tøjhusgaarden og den indre Slotsgaard opkørte Sprøjter. Der lod ikke til at være nogen stor Fare forhaanden, men Brandfolkene arbejdede dog ivrigt, og den benyttede Vandmasse var saa stor, at den trængte ned gennem Værelserne i den paagældende Del af Mezzaninetagen, hvor det stod højt i Biblioteket og trængte derfra ned i Stueetagen, hvor de Ministerværelser nærmeste Udvalgsværelser blev gennemtrængt deraf.

Omtrent Kl. 5 ³/₄ hørtes pludselig en Eksplosion som to stærke Kanonskud, og i det samme slog Flammerne højt tilvejs og ud igennem de sprængte Ruder i Riddersalen ud mod Tøjhusgaarden. Denne Eksplosion, hvorved Ilden med Eet fik pludselig Luft, er muligvis opstaaet paa følgende Maade: Loftet i Mezzaninetagen stod ikke i umiddelbar Forbindelse med Gulvet i Riddersalen, men der var imellem begge et tomt Rum. Formodentlig har Ilden i dette udbredt sig stærkt, og den derved udviklede Gas har sprængt Gulvdækket.

Fra dette Øjeblik rasede Ilden med voldsom Heflighed og udbredte sig med rasende Hurtighed trods alle de Anstrengelser, der gjordes fra Brandvæsenets Side. Alle Sprøjter, ligesom Dampsprøjterne, kom hurtigt tilstede og blev sat igang, men forgæves. Ilden havde snart omspændt hele Etagen, Riddersalen og de henimod Colonaden liggende Gemakker, som dannede et Flammehav, der, efter at Taget var sprængt, sendte Flammer næsten 30 Alen højt imod Himlen.

Det indsaaes, at denne Fløj var redningsløst fortabt, og nu begyndte Redningsværket. Fra Mezzaninen frelstes saa godt som intet, derimod en Del af Folketingets og Landstingets Inventar. Fra Hovedfacaden frelstes det vigtigste af Ordenscapitulets Archiv.

Omtrent Kl. 6 ¹/₂ rekvireredes der Militær til Hjælp. Umiddelbart derefter kom først i fuldt Løb Garden, Artilleri, Husarer, Infanteri, Matroser og Ingenieurerne, hvortil der ogsaa snart sluttede sig en Afdeling Matroser og Marinere fra det paa Rheden liggende russiske Orlogsskib. Til alle disse Kræfter sluttede sig en talrig Mængde Borgere, Studenter og Folk af alle Klasser for at redde,

hvad reddes kunde. Først frelstes hele den kongelige Malerisamling, der er bragt i Sikkerhed i Ridehuset i Philosophgangen, og derpaa det værdifulde Sølvkammer.

I Løbet af en Timestid var hele det indre af den først angrebne sydlige Fløj fuldstændig et Rov for Luerne, og det begyndte at staa klart, at Ilden neppe lod sig begrænde dertil. Gennem Thorvaldsens Værelser, der støder op til Riddersalen, forplantede Ilden sig trods den tykke Brandmur, gennem Loftet til Gemakkerne i Facaden ud mod Slotspladsen: Drabant- og Cavaleergemakkerne, Apartementssalen o.s.v. Man havde paa dette Tidspunkt endnu et svagt Haab om at kunne frelse den nordlige Sidefløj nærmest Kirken, men ogsaa dette Haab brast, idet Ilden omtrent Kl. 9 paa en Gang banede sig Vej hertil baade fra Forhusfacaden og Sidefløjen ved Colonaden.

Fra Kvist til Kvist var Ilden nu fløjet hele det mægtige Bygningscomplex rundt, og omtrent Kl. 9^{1/2} dannede hele Christiansborg Slot et fuldstændigt Ildhav. Næsten hele det Indre og den sydlige Fløj, hvor Ilden var udbrudt, var fortæret af de graadige Luer; i den mod Slotspladsen vendende Facade rasede de gennem hele Bygningen, og i den nordlige Fløj var Tagværket, den øverste Mezzanin og det Halve af Beletagen helt nedbrændt.

Opmærksomheden blev nu særlig henvendt paa at beskytte Thorvaldsens Musæum og Slotskirken, hvad der med storartede Anstrengelser ogsaa syntes at skulle lykkes, da dette Kl. 12 blev skrevet. Paa Taget af Musæet blev der bredt store Tæpper, som holdtes vaade, og der blev sat Sprøjter igang for at køle Bygningen, der ophededes af de vældige Flammer fra den brændende nordlige Fløj. Kirken søgtes adskilt fra denne ved en Sprængning af Kirkeporten.

Kl. 11 hørtes en voldsom Detonation. Det var Kirkeporten, der blev sprængt af Ingeniurerne ved Hjælp af Dynamit, for som ovenfor anført, at standse Ildens Udbredelse mod Nordvest til Slotskirken og Musæet. Drønet og Lufttrykket var saa voldsomt, at det paa Amagertorv knuste to kolossale Ruder af tykt Glas, der styrtede ned paa Stenbroen. Baade dette og Eksplosionen i Slottet fremkaldte en kort Panik blandt Tilskuerne, som i vild Forvirring trængte paa, for at komme til fritliggende Steder.

Da Ilden var paa sit Højeste, var Ildens Knitren og Bulderet af nedstyrtende Gesimser saa stærk, at den vanskeliggjorde al Samtale i den indre Slotsgaard. Paa Ridebanen laa der fuldt af Papirer, og den hele Katastrofe havde noget saa storslaaet ved sig, at Indtrykket aldrig vil glemmes af dem, som fra Colonaden var Vidner dertil.“

* *

Ifølge Ingeniørregimentets Indberetning til Overkommandoen havde det til Redningsarbejde afgivet: 1 Oberst, 2 Oberstløjtnanter, 3 Kaptajner, 9 Premierløjtnanter, 6 Sekondløjtnanter, 5 Stabssergenter, 8 Oversergenter, 33 Sergenter, 12 Korporaler, 146 Befalingsmandselever og Pionerer, hvilket var omtrent alt, hvad der kunde skaffes tilveje.

Da der blev slaaet Brandalarm befandt saa godt som alle Befalingsmændene og Pionerne sig ude omkring i Byen, men de begav sig straks hjem til Kasernen i Kronprinsessegade, hvorfra de hurtigst muligt blev kommanderet i hurtig Løb til Slottet medførende Økser, Hakker og andet Værktøj.

Under Brandchefens Overledelse deltog Pionerne i saa godt som alt forefaldende Arbejde: Afspærring, Rydningsarbejde, Redningsarbejde og meget andet.

Ei af de største og mest dramatiske Arbejder, som Pionerne udførte, var Sprængningen af Forbindelsesbygningen mellem Kongefløjen og Slotskirken. Sprængningen blev foretaget af daværende Premierløjtnant nu Generalmajor H. Ulrich med Assistance af Sergent Jørgensen.

Under Premierløjtnant Hemmingsens Ledelse blev Tomten derefter ryddet. Her deltog ogsaa senere den afholdte Stabssergent Kjær ved 1. Kompagni.

Efter at have været i Arbejde i 12—14 Timer rykkede Pionerne hjem til Kasernen, men efter en Dags Hvile alarmeredes de atter i Anledning af, at Ilden til stor Overraskelse blussede op i Colonaden.

Den foreløbige Oprydning blev foretaget ved Ingeniørkorpsets Foranstaltning, og den varede i 8 Dage. Den endelige Rydning af Brandtomten varede i flere Maaneder, og den udførtes af civile

Arbejdere under Stabssergent Schumacher og Oversergent Kjær. Under denne Oprydning forefaldt en Episode, der viste, at der hos Befolkningen herskede Forstaaelse af det anstrengende Arbejde, som Soldaterne udførte. Medens en Styrke paa 50 Mand Søndag Morgen arbejdede paa Ruinen, kom der en civil Herre hen til de to Befalingsmænd, Stabssergent Schumacher og Sergent Vilh. Andersen, og spurgte dem om, hvorlænge Mandskabet havde arbejdet, og hvornaar det skulde afløses. Derefter overrakte han Stabssergent Schumacher 30 Kr. med Bemærkning om, at de skulde anvendes til en Morgenforfriskning til Pionerne.

Denne smukke Gave blev selvfølgelig modtaget med Tak, og da 30 Kr. var en enorm Sum i de Tider, kunde Pionerne bespises med Smørrebrød, Øl og Snaps til fuld Tilfredshed for alle Parter.

Med Smil paa Læberne fortæller Ludvig Friis om, hvorledes han sammen med flere andre Pionerer havde været saa heldig under Branden at redde nogle Krukker med syltede Blommer. Ikke mange Minutter efter var selvfølgelig Krukkerne befriet for deres Indhold, men efter den søde Smag kom Tørsten, dog ogsaa paa dette Omraade var Pionerne heldige, idet Brandfolkene havde købt nogle Kasser Øl, som Pionerne uden Betænkning tog fra dem og saaledes fik Tørsten slukket.

Desværre mistede to Soldater Livet under Redningsarbejdet. Den ene var Pioner 374 Heilmann, og den anden Konstabel Nielsen. Den 11. Oktober fandt de ved Rydningsarbejdet beskæftigede Soldater de forkullede Rester af de to Omkomne. Pioner Heilmann var ikke mere forbrændt, end at man let kunne genkende ham. Betydelige Dele af Loftet var styrtet ned over ham og havde dækket hans Legeme saaledes, at det ikke var helt forbrændt. Af Konstabel Nielsen fandtes derimod kun enkelte forkullede Levninger. De var begge omkomne paa den Gang, der førte til Statsrevisionen og Stenografernes Lokaler. Ligene laa i hinandens umiddelbare Nærhed, og de syntes begge at have baaret hver i sin Ende af en Sofa, hvorfra der fandtes Rester.

Længe Mindets Fugl vil bo
mellem Kristiansborgs Mure;
længe, længe vil vi standse og lytte
til dens stille Sang om Eder.

Efter dette lille Sidespring vil vi vende tilbage til de to gamle Pionerer, der var blevet enige om at overveje Muligheden af at samle hele Aargangen 1884 til en 25 Aars Jubilæumsfest paa Indkaldelsesdagen den 10. Maj 1909.

Da 25 Aarsdagen nærmede sig averterede de i forskellige af Landets Blade og opfordrede derigennem Kammeraterne af Aargangen 1884 til at møde paa Kronprinsessestades Kaserne d. 10. Maj til Jubilæumstævne.

Kun 11 af de 255 Pionerer mødte, saa Tilslutningen var jo ikke overvældende stor, og Præsentationen paa Kasernen var snart overstaaet, men derimod trak Frokosten i den lige overfor Kasernen i Kongens Have liggende Pavillon betydelig længere ud.

De 11 Pionerer, der var mødt, var følgende: 62—5—84. Chr. Petersen; 66—5—84. Peder Jørgensen; 82—5—84. O. Petersen Juul; 90—5—84. Hansen; 92—5—84. L. Friis; 109—5—84. L. Fryd; 111—5—84. Bauditz; 113—5—84. Killendahl; 366—2—84. P. Pedersen; 467—1—84. Simon Nielsen; 461—3—84. Jørgensen.

Fra Pavillonon ringede Jubilæarerne til den nye Ingeniørkaserne og meddelte, at nogle gamle Pionerer var samlede for at fejre 25 Aarsdagen for deres Indkaldelse til Ingeniørregimentet, og de vilde meget gerne se den nye Kaserne. Fra Regimentet blev svaret, at Pionerne var hjertelig velkomne paa Kasernen.

Hen paa Eftermiddagen aflagdes saa Besøg paa den nye Kaserne ude ved Strandvejen, hvor Pionererne blev venligt modtaget af de tjenstgørende Befalingsmænd.

Selvom de mødte Pionerer fik en mindelig og god Dag ud af det, blev der ingen Pionerforening stiftet ved den Lejlighed, men der blev dog vedtaget en Resolution om Dannelse af en Forening.

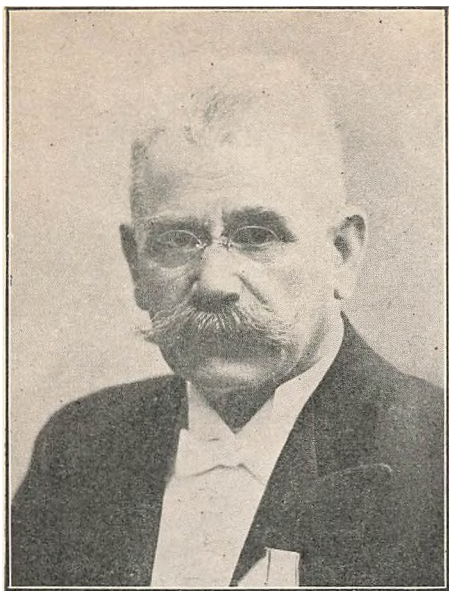
I Løbet af Sommeren kom de to gamle Pionerer Per Jørgen og Friis i Tanke om, at Ingeniørkorpset havde fejret 200 Aars Jubilæum den 6. November 1884, ved hvilken Lejlighed der blev serveret Punch overalt paa Kasernen. De to initiativrige Pionerer fandt da hurtigt ud af, at 225 Aarsdagen for Korpsets Oprettelse vilde være en særdeles passende Dag at faa stiftet en Pionerforening paa, og de to udmærkede Kammerater begyndte nu et meget energisk Arbejde for at samle nogle ligesindede den 6. November 1909.

Det lykkedes virkelig at faa samlet 14 gamle Pionerer i Kafe Ny Rosenborg, og Pionerforeningen af 6. November 1909 blev stiftet med Per Jørgen som Formand og Friis som Kasserer.

I Forhandlingsprotokollen findes følgende Referat fra Mødet:

Lørdagen den 6. November 1909 Kl. 8 blev der afholdt et Møde i Kafe Ny Rosenborg, Vestervoldgade, for muligt at danne en Pionerforening.

Ved Indbydelsen var mødte følgende: P. Jørgensen, Nr. 66; L. Friis, Nr. 92; S. Nielsen, Nr. 467; K. Østberg, Nr. 438; P. Wohlers, Nr. 431; K. G. Sørensen, Nr. 205; A. C. Petersen, Nr. 62; C. V. Hansen, Nr. 123; C. Possmann, Nr. 454; C. Rasmussen, Nr. 14; Johan Rasmussen, Nr. 32; P. Nielsen, Nr. 492; P. Petersen, Nr. 366; K. C. Bahnson, Nr. 47.

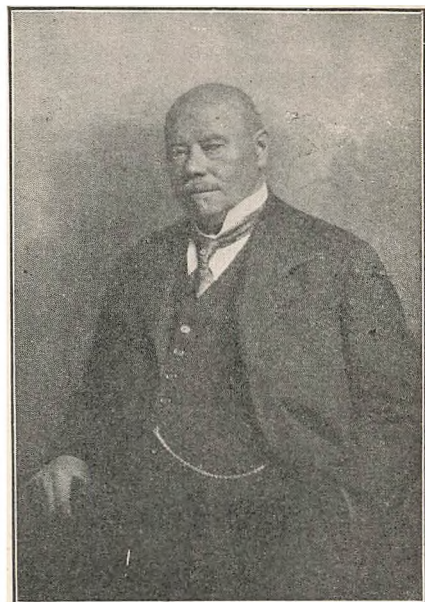
L. Friis.

S. Nielsen. †

K. Østberg.

P. Jørgensen. †

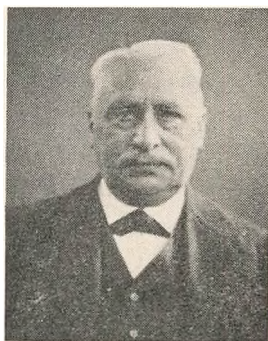
P. Wohlers.

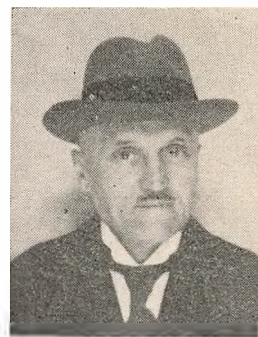
C. V. Hansen.

C. Possmann.

P. Petersen.

K. C. Bahnson.

Disse Mænd i Forening har Dags Dato stiftet Pionerforeningen af 6/11-1909 og samtidig konstitueret følgende Herrer som midlertidig Bestyrelse:

H. P. Jørgensen, Formand; L. Friis, Kasserer; K. C. Bahnson, Sekretær; S. Nielsen, 1. Bestyrelsesmedlem; H. Østberg, 2. Bestyrelsesmedlem; A. Petersen, 1. Suppleant; C. V. Hansen, 2. Suppleant. P. Wohlers, Revisor; H. G. Sørensen, Revisor.

Derefter blev Foreningens Love oplæst, Indskud og Kontingent diskuteret, hvorefter man blev enige om at fastsætte Indskudet til 2 Kr. og Kontingentet til 1 Krone pr. Kvartal, som hvert Medlem derefter betalte til Kassereren, L. Friis.

Flere Medlemmer ønskede derefter et skrevet Eksempplar af Lovene tilsendt hvert Medlem af Foreningen for muligt at revidere de 38 forskellige Paragrafer, hvilket enstemmigt blev vedtaget.

Kl. 10 modtog Formanden et Telegram fra Underofficersforeningen, som oplæstes for Medlemmerne, hvorefter Formanden fandt Anledning til at afsende to Telegrammer, — et til Underofficersforeningen, som afholdt Stiftelsesfest i Foreningslokalerne, Farvergade 2 & 4, og et til Officersforeningen, som ligeledes afholdt Stiftelsesfest paa Hotel Phønix.

Formanden hævdede Kl. 11 Mødet og rettede en Tak til D'Herrer og udtalte Haabet om en lykkelig Fremtid for Foreningen.

* * *

I.

Foreningens første Virksomhed under Tømrermester P. Jørgensen.

6. November 1909—7. Februar 1914.

Det første Aar. — Peter Jørgensen (Per Jørgen) blev Foreningen en god Formand, og L. Friis blev en fortræffelig og sikkert temmelig enestaaende Kasserer. — Naar Kassen var tom, traadte Friis til, og Pionerforeningen, der mange Aar var som et Skib i Havsnød, fik i Friis sin Redningsmand. Ja, det var ikke en, men flere Gange, at Friis ved sin Energi og Offervillighed reddede Skuden og førte den videre fremad.

1910

Forhandlingsprotokollen er i de første Aar efter Foreningens Stiftelse meget sparsom med Oplysninger, idet det første Referat, der findes, er fra Stiftelsesfesten den 6. November 1910 i Søvavillonens Lokaler, hvor der var mødt 60 Deltagere medregnet besøgende. Koncerten under Middagen lededes af Edvard Jensen, der indledede med den af ham Foreningen til-egnede „Pioner March“. Menuen bestod af Fiskerand, Andesteg, Is og Kaffe. For Kongen talte Heeschen, for Pionerforeningen Overbetjent Jensen (besøgende), for Damerne Assistent Bertramsen. 3 Sange af Overbetjent Jensen, Assistent Bertramsen og Edvard Jensen satte Deltagerne i gemyllig Stemning, der yderligere steg under Serveringen af Kaffen i de tilstødende Lokaler. En Lodtrækning om 5 Rædselsmalerier — Scener af Pionerens Liv og Levned — i ægte forgyldte (af Guldpapir) Rammer skaffede Foreningen en velkommen Indtægt. Billederne blev efter Sigende solgte 3 Gange ved Auktion. — En meget vellykket Aften.

Den øvrige Tid af Aaret benyttedes til Agitation og til maanedlige Sammenkomster og en enkelt selskabelig Sammenkomst i Haandværkerforeningen.

1911

Bestyrelsesmøder ses ikke at være afholdte i de to første Aar, men Ludvig Friis oplyser dog, at der afholdtes Bestyrelsesmøde den første Onsdag i hver Maaned i Ny Rosenborg, og at Grunden til, at det ikke fremgaar af Forhandlingsprotokollen er, at Sekretæren ikke havde refereret Møderne — Referat fra Jubilæumsstævnet den 10. Maj 1910 mangler ogsaa — men derimod afholdtes en ordinær Generalforsamling den 26. Januar 1911. Der var mødt 14 Med-

lemmer. Til Dirigent valgtes Vejassistent V. Andersen. Formanden aflagde Beretning, og Kassereren aflagde Regnskab, som godkendtes. Til Bestyrelse valgtes: P. Jørgensen som Formand, S. Nielsen som Næstformand, L. Friis som Kasserer, Bertramsen som Sekretær og Østberg som Bestyrelsesmedlem.

Det var ikke særlig meget, der passerede paa denne Foreningens første Generalforsamling — i alt Fald ikke i Henhold til Referatet — men den 12. Maj 1911 afholdtes det næste Jubilarstævne paa Ingeniørkasernen, Strandvejen, hvor der var mødt 19 gamle Pionerer (hovedsagelig Jubilarer fra 1886). De blev modtaget af Stabssergent Jacobsen, 4. Compagni. Efter Præsentation for Regimentschefen, Oberstløjtnant Nyholm, besøgte Ryvangen, medens Rekrutkompagnierne, der var opstillede til Parade, præsenterede Gevær for de gamle Pionerer. I Ryvangen opviste Kompagnierne Minesprængning, Broslagning og Telefonliniebygning.

Efter Fremvisningen serverede Økonom Nordby Jubilarerne en udsøgt Frokost i Officersmessen, hvor Oberstløjtnant Nyholm mødte ved Kaffen.

Festen forskaffede Foreningen flere nye Medlemmer, og Regimentet foreslog, at man skulde komme igen det følgende Aar.

I Aftenposten fandtes følgende Referat af Jubilarstævnet:

„*Rekrutjubilæum.* — Ingeniørrekrutterne af Aargangen 1886 fejrede i Gaar 25 Aars Dagen for deres Indkaldelse ved en Sammenkomst paa Ingeniørkasernen.

Oberstløjtnant Nyholm bød de gamle Rekrutter Velkommen og ledsagede dem til Øvelsespladsen, hvor de nylig indkaldte Rekrutter præsenterede Gevær for de gamle. Under Stabssergent Jacobsens Førerskab gik Turen til Øvelsespladsen i Ryvangen, hvor de forskellige Kompagnier opviste Prøver paa Minesprængning, Liniebygning og Broslagning.

Besøget endte med en festlig Fællesspisning i Officersmessen, hvor de gamle Pionerer blev beværtet paa det bedste af Økonom Nordby, der ligesom Stabssergent Jacobsen er Rekrut fra 1886.

Ved Kaffen kom Oberstløjtnant Nyholm atter til Stede og holdt en Tale i Dagens Anledning.

Et Telegram afsendtes til Hs. kgl. Højhed Kronprinsregenten, fra hvem der indløb Genhilsen.“

Saaledes formæde det 2. Jubilarstævne sig, og Hovedlinierne i dette Stævnes Program har holdt sig igennem de 25 Aar, der er forløbet.

Ved Stiftelsesfesten den 6. November i Haandværkerforeningen var det arrangerede Festmaaltid blevet saa dyrt, at Kassereren maatte forstrække Østberg med de nødvendige Penge.

1912

Ved Generalforsamlingen den 25. Januar 1912 oplyste Formanden, at Foreningen var i jævn Fremgang. Tilgangen havde i det forløbne Aar været 16, og Afgangen var 10. Kassereren oplyste, at Medlemsantallet var 54.

Forud for Jubilarstævnet den 10. Maj 1912 havde Bestyrelsen udført et særligt veltilrettelagt Arbejde med Agitation, og det vedtoges denne Gang — for første Gang — at indbyde de hjemsendte Pionerer af alle Aargange — og der udsendtes Opraab om Stævnet til alle Medlemmer, til Brandstationerne, Københavns Telefon A/S og til følgende Dagblade: Politiken, Aftenposten, Hillerød Avis, Sorø Avis, Næstved Avis og Aarhus Stifttidende.

Pionerforeningen af 6. November 1909.

Gamle Pionerer! Enhver, som har gennemgaaet Ingeniørregimentets Rekrutskole, er velkommen ved et Stævne paa Ingeniørkasernen, Str., den 10. Maj 1912. Der stilles i Kasernegaarden Kl. 9 Fm., hvorefter Regimentet foretager en Opvisning i Ryvangen. Efter Øvelserne sluttet Frokostbord paa Kasernen. Anmeldelse om Deltagelse udbedes snarest til en af os underlegnede, hvorefter Emblem til Stævnet tilsendes. — Ved Anmeldelsen opgives Aargang, Compagni og Nr. Fristen slutes for Anmeldelse den 6. Maj, og Tegningen er bindende.

P. Jørgensen (⁹⁶/₅ 1884), Tømrerm., Lyngby. **L. Friis** (⁹²/₅ 1884), Cyklefabrikant, Smalleg. 27. **L. Ankjær** (U. K. 1889), Smedem., Hillerød. **H. Heeschen** (²¹⁷/₄ 1879), Togfører, Østersøg. 50. **A. Bertramsen** (⁵⁰/₃₀₅), Assistent v. Stb., Lyngbyvej 51. **S. Nielsen** (⁴⁶⁷/₁ 1884), Politibetjent, Valdemarsgade 46. — Mød ialt rigt! Emblem bæres! Husk Anm. senest 6. Maj. Bestyrelsen.

I de følgende Aar har der været afholdt en Del Medlemsmøder, men Tilslutningen har aabenbart ikke været særlig stor, naar der f. Eks. den 6. Juni 1912 ved et Medlemsmøde i Ny Rosenborg kun var mødt Formanden.

Tanken om et Medlemsblad var levende hos forskellige Medlemmer, og den 12. September 1912 foresloges det at lave et billigt Medlemsblad for samtlige Foreninger, og den 9. Oktober samme Aar udsendtes Bladet „Den gamle Pioner“ i 500 Eksemplarer.

For at skaffe Kapital til Fanen udsendtes 1000 Lodsedler den 3. Oktober 1912.

1913

Ved Generalforsamlingen den 23. Januar vedtoges det at søge afholdt et Delegeretmøde for samtlige danske Pionerforeninger. — *Bestyrelse:* Formand P. Jørgensen, Næstformand L. Friis, Kasserer S. Østergaard, Sekretær J. C. Hansen (Heemose), Ass. A. Bertramsen.

S. Østergaard.

J. C. Hansen (Heemose).

I Forbindelse med Jubilæumstævnet den 5. Maj 1913 afholdtes et Delegeretmøde den 4. Maj i Ny Rosenborg. Til dette Møde samledes omirent 40 Deltagere fra Landets forskellige Egne, der var f. Eks. mødt Kaptajn Springborg fra Aarhus, Sadelmagermester Simonsen fra Vejle, Fabrikant R. J. Nielsen Kraghave fra Nykøbing F., Murermester Willumsen og Politibetjent Lorentzen fra Odense, Ingeniør Eckhausen fra Odder, endvidere var der mødt flere Repræsentanter fra Nakskov, Horsens, Hillerød og Vejle og andre Byer.

Man blev hurtigt enige om, at der skulde dannes en Sammenslutning for hele Landet, og at Bladet skulde holdes gaaende som et Bindeled mellem Foreningernes Medlemmer. Til at fremme Sagen nedattes et Udvalg bestaaende af følgende: Kommuneingeniør Eckhausen, Odder, Murermester Willumsen, Odense, Hansen, Norup, Odense, Oversergent Erichsen, København, J. C. Hansen (Heemose), København, Togfører H. H. Heeschen, København, Tømrmester Jørgensen, Lyngby. Som Forretningsudvalg valgtes: Oversergent Erichsen, København, Togfører H. H. Heeschen, København.

Stævnet Dagen efter — den 5. Maj — var et ualmindeligt godt besøgt Stævne, men Foreningens Kasse var blevet godt lænset for sit Indhold, hvilket ses af det følgende Bestyrelsesmøde, hvor det vedtoges foreløbig intet Blad at udsende samt se Tiden an med Hensyn til Fester o. lign., da den 5. Maj havde været meget dyr. Det samme blev igen fremført ved et Bestyrelsesmøde i Lyngby, hvor Bestyrelsen blev enig om at forholde sig i Ro, for at Udgifterne ikke skulde kvæle Kassereren fuldstændig; men — staar der i Forhandlingsprotokollen — derefter begik Formanden (Peder

Deltagerne i Jubilæumstævnet 5. Maj 1913.

Jørgensen) den Daarlighed at give Københavnerne al den Æde og Drikke, de gamle Pionerer med al god Anstand kunde taale. —

Paa Bestyrelsesmødet den 29. August (samt Udvalgsmødet) fremlagde Togfører Heeschen og Oversergent Erichsens Forslag om et nyt Emblem, hvilket vedtoges.

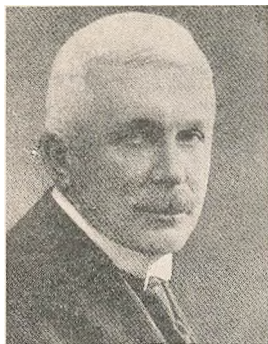
Den 24. Oktober afholdtes Bestyrelsesmøde, paa hvilket det vedtoges at lade Pionerforeningen sammen med de øvrige Soldaterforeninger medvirke ved Planlæggelsen af Veteranfesten den 18. April 1914. Som Repræsentanter valgtes Formanden og Kassereren.

Stiftelsesfesten, den 6. November, afholdtes i Søvavillonen, og den var meget vellykket. Under Festen blev en levende Kanariefugl bortloddet med Bur og Ædeglass og Pind. Efter en hidsig Kamp — for at faa Sedlerne solgt — vandtes Fuglen af Fru Østergaard, men da Fuglen ikke kunde synge „Mathilde“, stillede Fru Østergaard velvilligst Fuglen paa Auktion igen, hvorved den lille bly Fugl fandt en god Havn hos Oscar Hansen, der derefter lovede under fuld Ansvar at opdrage Fuglen til en ny og bedre Pipfugl. De indkomne Penge gik til Fanefondet, og efter Togfører Heeschens varme Opfordring tegnede flere Damer sig for Beløb til Fanefondet.

1914

Generalforsamlingen i Søvavillonen den 28. Januar var ret omfangsrig, bl. a. var der en ret lang Diskussion om Bladet, der tilsidst vedtoges udsendt i Gang hver Maaned i 4 Sidel Format.

Togfører Heeschen fremlagde Forslag og Tegning af det nye Emblem. Tegningen var approberet af saavel Ordenskapitlet som af Regimentet og øvrige Autoriteter, og der forelaa Tilladelse til at benytte Emblemet. Generalforsamlingen vedtog at benytte Emblemet som Foreningens Mærke, saafremt det blev vedtaget af Pionerforbundet som fælles Emblem.

Regnskabsfører Munck.

Det vedtoges paa samme Generalforsamling at udvide Bestyrelsens Antal til 7 Medlemmer. Som Bestyrelsesmedlemmer valgtes: Regnskabsfører Munck, København; Overbanemester Henningsen, Roskilde; Tømrmester Jørgensen, Lyngby.

Paa Bestyrelsesmødet den 7. Februar valgte Bestyrelsen Overbanemester Henningsen til Formand, Fabrikant Friis til Næstformand, Husejer Østergaard til Kasserer og J. C. Hansen (Heemose) til Sekretær. Tømrmester Jørgensen, der stadig forblev i Bestyrelsen, bragte Overbanemester Henningsen i Forslag som den Mand, Pionerforeningen manglede til som Formand at føre Sagen fremad.

Medlemstallet i samtlige Pionerforeninger var paa dette Tidspunkt noget over 300 fordelt i følgende Foreninger: København — Hillerød — Odense — Fredericia — Odder — Horsens. Det var i Virkeligheden et smukt og værdifuldt Resultat de to Kammerater P. Jørgensen og L. Friis havde opnaaet ved deres Samarbejde og aldrig svigtende Interesse for at føre Foreningen fremad. I Stedet for een Forening fandtes der nu ikke mindre end seks fordelt ud over Landet, men tilknyttet Pionerforeningen af 6. November 1909.

P. Jørgensen.

L. Friis.

II.

Foreningens Virksomhed under Overbanemester L. Henningsen.

7. Februar 1914—30. Juni 1921.

Formand, Overbanemester L. Henningsen. Næstformand, Fabrikant L. Friis. Kasserer, Husejer S. Østergaard. Sekretær, J. C. Hemose. Bestyrelsesmedlemmer: Tønmestermester Peder Jørgensen, Regnskabsfører Munch, Togfører Heeschen. Revisorer: R. C. Benner og Georg Rasmussen.

Ekstraordinær Generalforsamling afholdtes den 7. April i Søvavillonen, hvor 26 Medlemmer var mødt, og Stabssergent Gottlieb valgtes til Dirigent.

Forslag til Love for Pionerforbundet i Danmark fremlagdes, Det vedtoges at ændre Navnet til „De danske Pionerforeninger“. Efter at Lovforslaget var blevet behandlet paragrafvis og enkelte redaktionelle Ændringer foretaget, blev hele Lovforslaget sat under Afstemning og enstemmigt vedtaget.

Den 18. og 19. April arrangeredes en Veteran-Mindefest paa Ingeniørkasernen i Anledning af 50 Aars Dagen for Kampene paa Dybbøl.

Ved *Delegeretmødet* den 4. Maj i Søvavillonen var ikke alene adskillige af Bestyrelsen, men ogsaa mange af de københavnske Delegerede udeblevne. Det vedtoges:

at Foreningens Fællesnavn var De danske Pionerforeninger,

at anskaffe Emblemer, som Bestyrelsen ønskede det,

at Forretningsudvalget, der bestod af Eckhausen, Odder; P. Jørgensen, Lyngby; Oversergent Erichsen og J. C. Hemose, skulde fungere indtil Valg af Bestyrelse til De danske Pionerforeninger kunde finde Sted.

Den 5. Maj afholdtes det aarlige Jubilæumsstævne paa Ingeniørkasernen i Forbindelse med Indvielse af Foreningens Fane.

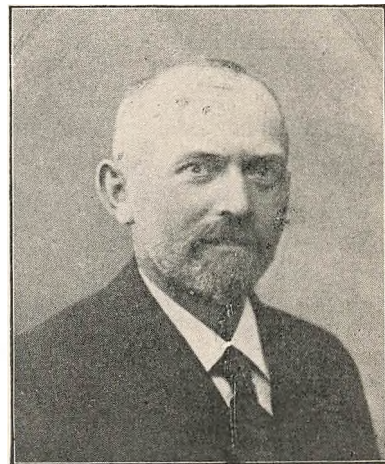
Paa Bestyrelsesmødet den 28. Juli fremkom en Kritik af Bladet, og efter en længere Debat trak Redaktøren, Hemose, sig tilbage dels som Redaktør og dels som Sekretær.

Paa Bestyrelsesmødet den 31. August valgtes Regnskabsfører Munck til Sekretær, og Fabrikant N. P. Petersen indtraadte i Bestyrelsen. Eddelin overtog Redaktionen af Pioneren.

I de første Dage af August Maaned udbrød Verdenskrigen, idet Tyskland den 1. August erklærede Rusland Krig, og det blev Signalet til den Verdenskrig, som vi maatte opleve, og hvis Efterveer, vi endnu den Dag i Dag maa lide under overalt i hele Verden.

Flaaden traadte i Virksomhed, Miner udlagdes og et ganske nyt Sceneri fremtrylledes i Københavns Omegn, hvor Danmarks Jenser sled i det fra Morgen til Aften; særlig Pionerne fik et stort Arbejde at udføre. Der oprulledes for os et helt Krigsbillede, naar vi saa det ene lille Pionerhold efter det andet, med Masser af Arbejdstropper til Hjælp, under alvorlige Forhold udføre Arbejder, som vi i det gamle Glacis eller i Ryvangen saa ofte havde syslet med, og som nu skulde bestaa sin Prøve.

Fredag den 18. December havde Feltartilleriforeningen indbudt samtlige Soldaterforeninger til Møde i Centralhotellet for at realisere Tanken om en fælles Indsamling til de indkaldte Soldaters Jul, og Formanden og Sekretæren repræsenterede Pionerforeningen. Da man var saa nær op til Jul, opgav man den fremsatte Tanke, og drøftede derefter forskellige Sager af fælles Interesse. Det blev blandt andet besluttet at indkalde til et nyt Møde for at drøfte Indsendelse af en Adresse til Rigsdagen og Regeringen om Militærmusikens Bevarelse. — Pionerforeningen foretog alligevel en Indsamling til indkaldte Pioners Jul og opnaaede et godt Resultat.

N. P. Petersen.

1915

Ved Generalforsamlingen den 27. Januar genvalgtes L. Friis, Østergaard og N. P. Petersen som Bestyrelsesmedlemmer. Rasmus Bentzen valgtes som Revisor. Endvidere nedsattes et Udvalg til Revision af Foreningens Love. I dette Udvalg kom Overbanemester Henningsen, Vognmand Andersen og Fuldmægtig Eddelin.

Bestyrelsen konstituerede sig den 8. Februar med Overbanemester Henningsen som Formand, Fabrikant Friis som Næstformand, Fabrikant N. P. Petersen som Kasserer, og Regnskabsfører Munck som Sekretær.

Paa Bestyrelsesmødet den 8. Marts trak Togfører Heeschén sig tilbage og afleverede Fanen samt 56 Kr., der var indsamlet til nye Emblemer.

Delegeretmøde afholdtes Søndag den 9. Maj i Meyers Hotel. Foreningens 6. Aars Stiftelsesfest afholdtes den 6. November i Selskabslokalerne i Allegade. Festen forløb godt, naar undtages et lille Skaar ved Festens Slutning, idet det viste sig, at Restauratøren ikke havde regnet med, at de gamle Pionerer havde god Appetit; det var nemlig umuligt at faa det sædvanlige Smørrebrød efter Dansen, fordi Restauratøren havde ladet Betjeningen i Køkkenet gaa hjem. —

Rasmus Bentzen.

1916

Onsdag den 26. Januar afholdtes ordinær Generalforsamling med Vedtagelse af nye Love. Til Bestyrelse valgtes: L. Henningsen som Formand, Sergent Martin Hansen som Kasserer, Fuldmægtig Eddelien som Bestyrelsesmedlem, Tømrermester P. Jørgensen som Bestyrelsesmedlem. Som Suppleanter: Skrædermester M. Thind, Togfører Heeschén. Revisor: Smedemester J. L. Hamre.

Paa Bestyrelsesmødet den 8. Februar konstituerede Bestyrelsen sig med L. Friis som Næstformand.

Forud for Jubilæumsstævnet den 10. Maj havde der været en temmelig stærk Debat paa et indvarslet Møde angaaende Spørgsmaalet om at tage Damer med til Middagen, hvilket dog vedtoges. Endvidere vedtoges det, at Københavns Foreningen skulde være Vært ved Stævnet, selv om man da havde De danske Pionerforeninger.

Sergent Martin Hansen.

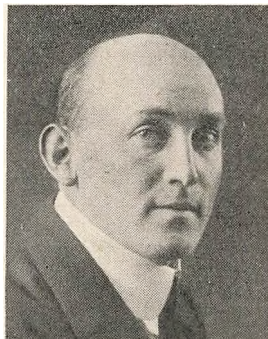

Fuldmægtig Eddelien

1917

Tirsdag den 30. Januar afholdtes ordinær Generalforsamling. — Som Bestyrelse valgtes: Fabrikant Petersen, Fabrikant L. Friis, Ingeniør Hartz og Tegner E. Christensen som Kasserer.

Paa Bestyrelsesmødet den 5. Februar foreslog Friis at foranstalte en Bortlodning for at skaffe Penge tilveje. 500 Lodsedler vedtoges trykt. L. Friis udsatte en Cykle og N. P. Petersen et Iskab som Gevinster.

Ingeniør Hartz.

E. Christensen.

1918

Onsdag den 30. Januar afholdes ordinær Generalforsamling i Søvavillonen. Det oplystes, at Bortlodningen havde givet Kr. 479,35. Som Bestyrelse valgtes: P. Jørgensen, L. Henningsen, O. Eddelien og E. Christensen. M. Thind stillede Forslag om Oprettelse af et Understøttelsesfond for trængende Pionerer og dissers Enker. Formanden takkede Thind for Forslaget og stillede sig til Tjeneste ved at udarbejde et detaljeret Forslag i den Retning.

Den 2. Oktober afholdtes ekstraordinær Generalforsamling i Søvavillonen med flg. Dagsorden: Indmeldelse af Foreningen uder De danske Pionerforeningers Hjælpekasse.

Formanden meddelte, at der ved Delegeretmødet i Aarhus blev oprettet en Hjælpekasse og omtalte Kassens Formaal og Love, og at denne vilde være et udmærket Bindemiddel mellem Lokalforeningerne og Hovedforeningen.

Eddelien omtalte, at det var et Spørgsmaal, som havde været paa Tale mange Gange, og særlig havde Skrædermester Thind kæmpet for Oprettelsen af en Hjælpekasse.

Det vedtoges enstemmigt at indmelde sig i De danske Pionerforeningers Hjælpekasse.

1919

Onsdag den 29. Januar afholdtes ordinær Generalforsamling i Søvavillonen. Et Udvalg til Revision af Foreningens Love blev nedsat og kom til at bestaa af: L. Henningsen, O. Chr. Hingsberg og M. Thind.

Til Bestyrelse genvalgtes Ingeniør Hartz, og i Stedet for Fabrikanterne Friis og Petersen, som ikke ønskede Genvalg, valgtes Skuespiller Hingsberg og Skrædermester Thind.

Som Revisor genvalgtes R. Bentzen.

Paa Bestyrelsesmødet den 7. Maj blev Bestyrelsesmedlemmerne enige om hver især at søge Kammeratskabet fremmet blandt Medlemmerne.

Den 25. Juli afholdtes Generalforsamling, ved hvilken det vedtoges at ændre Lovenes § 3 til: Foreningens Formaal er at styrke Minderne og Kammeratskabet fra Regimentet.

Ændringen vedtoges enstemmigt.

Kontingentet vedtoges ændret fra 4 Kr. til 7 Kr., hvoraf betaltes 2,40 Kr. til De danske Pionerforeninger for Bladet og 1 Kr. til Hjælpekassen.

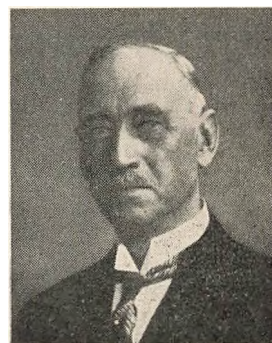
Paa Bestyrelsesmødet den 13. August vedtoges det at indsamle Penge til Udsmykning af Krigergravene i Sønderjylland.

1920

Ved Generalforsamlingen den 21. Januar i Sass vedtoges det at indmelde Pionerforeningerne i Danske Soldaterforeningers Fællesudvalg (nu Danske Soldaterforeningers Samvirke for København og Omegn). Til Bestyrelse genvalgtes L. Henningsen og Eddelien. Kaptajn Rørbye valgtes som Kasserer. Rejsningen af en Flagmast paa Dybbøl Banke debatteredes, og Dirigenten takkede P. Jørgensen og Oskar Hansen for deres Gave til dette smukke Mindesmærke.

Paa Bestyrelsesmødet den 24. Marts fremkom Hingsberg med Kritik over Pionerens Redaktør og fremhævede, at Redaktøren ikke havde varetaget Redaktørhvervet tilfredsstillende. Eddelien vilde gerne trække sig tilbage, og saa kunne Hingsberg komme til.

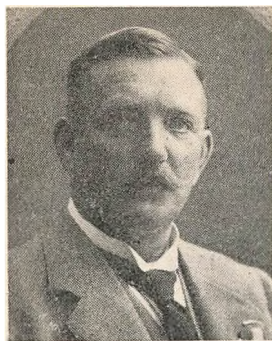
I Aarets Løb havde der været forskellige smaa Sammenstød mellem Hingsberg og Henningsen og Eddelien, — især om Juletræet.

Oskar Hansen.

1921

Den 27. Januar afholdtes Generalforsamling i Sass, hvor Forhandlingsprotokollens Førelse blev misbilliget, og Hingsberg, der havde været Sekretær, udmeldte sig af Foreningen. Foreningen havde paa det Tidspunkt et Medlemstal paa 500.

V. Stilling.

Til Bestyrelse genvalgte M. Thind, endvidere valgtes V. Stilling og L. Friis.

Fire gamle Pionerveteraner havde hver faaet 35 Kr. i Hædersgave af Overskudet fra en Veteranfest paa Stadion arrangeret af Fællesudvalget.

Den 4. Juni fremlagde Rørbye Prøve paa Emblem for Bestyrelsesmedlemmer i Københavns Forening. Efter nogen Diskussion vedtoges det, at Foreningen til sine Bestyrelsesmedlemmer anskaffede et Anfang til det allerede eksisterende Emblem saaledes, at Formanden fik tre Snore forbundet med en Sølvstjerne, de menige Bestyrelsesmedlemmer to Snore uden Sjerne om Emblemet.

Paa Bestyrelsesmødet den 30. Juni meddelte L. Henningsen, at det var sidste Gang, han præsiderede som Formand, da han havde modtaget Valg som Formand for De danske Pionerforeningers Hovedbestyrelse. Henningsen takkede Bestyrelsen for godt Samarbejde og overleverede Næstformanden, Skrædermester M. Thind, forskelligt Foreningen vedrørende. — Bestyrelsen konstituerede sig med Næstformanden, M. Thind, som Formand (fungerende) til Generalforsamlingen i Januar 1922. Suppleanten, Tømrmester Sigmund Petersen, indkaldtes til næste Møde.

III.

Foreningens Virksomhed under Skrædermester M. Thind.

30. Juni 1921—23. Februar 1933.

M. Thind, fungerende Formand. Rørbye, Kasserer og Sekretær. Bestyrelsesmedlemmer: L. Friis, V. Stilling, P. Jørgensen, O. Eddelien, Sigmund Petersen.

Paa Bestyrelsesmødet den 14. September vedtog Bestyrelsen at afholde Præmiekeglespil.

1922

Paa Generalforsamlingen den 26. Januar i Sass valgtes paa Forslag af Heeschen M. Thind til Formand og Rørbye til Kasserer. Som Bestyrelsesmedlemmer valgtes Sigmund Petersen, L. Andersen og Gjessing; Tømrmester P. Jørgensen og Eddelien gled dermed ud af Bestyrelsen. Paa Forslag af Bestyrelsen blev Foreningens Stifter og første Formand, Tømrmester P. Jørgensen (Per Jørgen), med Akklamation udnævnt til Æresmedlem af Foreningen. Eddelien holdt en smuk Tale for det nye Æresmedlem.

Paa Bestyrelsesmødet den 2. Februar konstituerede Bestyrelsen sig med Sigmund Petersen som Næstformand og L. Andersen som Sekretær. Nogen Tid efter døde imidlertid Kaptajn Rørbye, i hvilken Anledning Bestyrelsen paa Mødet den 15. April konstituerede sig med L. Andersen som Kasserer, og Bestyrelsessuppleanten Max Olsen blev indkaldt.

1923

Den aarlige Generalforsamling afholdtes den 20. Februar i City. Medlemstallet var ved Aarets Begyndelse 506. Det var en meget bevæget Generalforsamling, hvor man bl. a. drøftede Postekspedient Mikkelsens Uberettigelse til at have modtaget Valg til Bestyrelsen paa forrige Generalforsamling, hvor han paa Forslag af L. Henningsen valgtes som Suppleant. Paa et Bestyrelsesmøde den 2. Maj 1922 havde Bestyrelsen vedtaget, at Mikkelsen var uberettiget til at indtræde i Bestyrelsen, eftersom han ikke var indmeldt i Foreningen paa daværende Tidspunkt. Diskussionen varede nøjagtig 2 Timer og resulterede i, at Formanden og 3 Bestyrelsesmedlemmer, der havde stemt for Mikkelsens uberettigede Valg, indrømmede, at de havde begaaet en Fejl.

Kassereren L. Andersen og L. Friis genvalgtes med Akklamation. Som nye Bestyrelsesmedlemmer valgtes C. Tangaa og Max Olsen.

Under Eventuelt opstod der en længere Debat i Anledning af nogle Udtalelser som Formanden skulde have ladet falde vedrørende et Medlem. Den ret stærke Debat endte med Forslag om, at Formanden skulde gaa. Dirigenten satte Forslaget under Afstemning, og Resultatet blev, at Formanden maatte nedlægge sit Mandat, og det blev overladt til Bestyrelsen at indvarse til ekstraordinær Generalforsamling angaaende nyt Formandsvalg. Paa den ekstraordinære Generalforsamling den 13. Marts valgtes imidlertid M. Thind atter til Formand.

Paa Bestyrelsesmødet den 9. Oktober vedtoges det, at Æresmedlemmer skulde have et Guldspænde tværs over Emblemets Baand med indgraveret Dato for Udnævnelsen.

C. Tangaa.

1924

Den 20. Februar afholdtes Generalforsamling. Medlemstallet var nu ca. 700. I Stedet for Gjessing indvalgtes Kaj Grøning i Bestyrelsen. — Paa Bestyrelsesmødet den 8. April fremkom Kassereren med en Oplysning om, at en Del Officianter havde udmeldt sig af Foreningen grundet paa en Artikel i Pioneren angaaende Stabssergent B. Kjølners Pjece. Da Artiklens Fremkomst var Bestyrelsen ubekendt, og det var Redaktøren, der havde Ansaret derfor, vedtoges det at indsætte en Redegørelse i Pioneren.

Den 15. Juli vedtoges det paa Bestyrelsesmødet, at de fremtidige Fuglekonger skulde have overrakt en Sølvmedaille.

Ved en omfattende Sommerfest i Vangehuset den 10. August udnævntes Veteran, Tømrer Carl Jensen til Æresmedlem.

Kaj Grøning.

1925

Paa Generalforsamlingen den 19. Februar indvalgtes Malermester L. Nørgaard i Bestyrelsen i Stedet for Max Olsen, der ikke ønskede Genvalg. Et Forslag om at udmelde Foreningen af Danske Soldaterforeningers Fællesudvalg blev omgaaende taget tilbage. Den 15. Juni deltog Formanden i Festlighederne paa Dybbøl Banke sammen med Veteran Carl Jensen, der samme Dag dekoreredes til Dannebrogsmænd.

1926

Ved Generalforsamlingen den 16. Februar i Haandværkerforeningen genvalgtes M. Thind som Formand. I Stedet for Grøning valgtes Ej. Nielsen ind i Bestyrelsen. — Det vedtoges at udnævne Veteran Lars Pedersen, Pioner 300—4—1863, Kirke Eskildstrup, til Æresmedlem.

1927

Ved Generalforsamlingen d. 23. Febr. udnævntes Tømrermester Bruun Kornerup til Æresmedlem. Paa Forslag af Bestyrelsen vedtoges det at yde et Bidrag paa 100 Kr. til Landeværnet. Kassereren genvalgtes med Akklamation. I Stedet for Tangaa, der ikke ønskede Genvalg, valgtes Fabrikant Hein Hansen ind i Bestyrelsen. — Paa Bestyrelsesmødet d. 1. Marts konstituerede Bestyrelsen sig med Sigv. Petersen som Næstformand og Hein Hansen som Sekretær. — Paa Bestyrelsesmødet d. 19. April vedtoges det for første Gang i Foreningens Historie at opføre en Pioner-Revye, og Sigv. Petersen fremsatte Tanken om Oprettelse af et Jubilæumsfond.

Ej. Nielsen.

Hein Hansen.

1928

Ved Generalforsamlingen den 24. Februar genvalgtes M. Thind med Akklamation som Formand, og Sigv. Petersen og Ej. Nielsen genvalgtes ogsaa. Kaj Dyhr stillede Forslag om Revision af Foreningens Love, og et Udvalg bestaaende af Kaj Dyhr, Klixbüll og Lauridsen blev nedsat. Endvidere nedsattes der et Udvalg, hvis Opgave var at undersøge, hvorledes den økonomiske Basis for Foreningens 25 Aars Jubilæumsfest i 1934 bedst kunde tilvejebringes. Udvalget kom til at bestaa af M. Thind, L. Andersen og Sergent Mathiesen.

Paa Forslag af L. Andersen vedtoges det den 12. April paa Bestyrelsesmødet at indsætte 200 Kr. i Bikuben til Foreningens 25 Aars Jubilæum under Navn af „Jubilæumsfondet“.

Ved et Møde med de valgte Delegerede den 21. Maj fremsatte Oscar Dahl Forslag om at optage Sønderjyder, som har af tjent deres Værnepligt ved tyske Ingeniørregimenter, i Pionerforeningerne i Danmark. Det vedtoges at anbefale Forslaget.

Søndag den 2. September fandt Opførelsen af Pionerforeningens første Pioner-Revj Sted i Haandværkerforeningen, der var fyldt til sidste Plads.

Paa Bestyrelsesmødet den 13. Februar fremsatte L. Nørgaard Forslag om at oprette en Enke-Hjælpekasse, hvilket Forslag Bestyrelsen vedtog at anbefale til Generalforsamlingen.

1929

Ved Generalforsamlingen den 19. Februar fremsatte Lovudvalget Forslag til nye Love, men da Medlemmerne ikke havde faaet udleveret Forslaget til Gennemlæsning, vedtoges det at gøre dette og indkalde til ekstraordinær Generalforsamling. Forslaget om at oprette en Pioner Enke-Hjælpekasse i Løbet af et Aar blev motiveret og fremsat af L. Nørgaard. Et Udvalg, bestaaende af L. Nørgaard, J. Jueltøft, Poul Nielsen og Svend Jensen, blev nedsat til at fremkomme med et udarbejdet Forslag til næste Generalforsamling. Da L. Nørgaard ikke ønskede Genvalg valgtes Jens Jueltøft ind i Bestyrelsen. Et Forslag fra L. Nørgaard og L. Andersen angaaende en retfærdigere Fordeling af Delegerede blev vedtaget fremsat paa Delegeretmødet i Kolding samme Aar.

Paa Bestyrelsesmødet den 28. Februar konstituerede Bestyrelsen sig med Sigv. Petersen som Næstformand og J. Jueltøft som Sekretær.

Den 21. Marts afholdtes ekstraordinær Generalforsamling med Behandling af de af Lovudvalget fremsatte og i Bladet Pioneren aftrykte Forslag til nye Love. Efter en ret livlig Debat vedtoges det, da der kun var mødt 26 Medlemmer, at udsætte Behandlingen til den ordinære Generalforsamling 1930.

Paa De danske Pionerforeningers Delegeretmøde i Kolding vedtoges det paa Forslag af Klixbüll at udmelde Foreningerne af Danske Soldater-

Fra Receptionen paa Gimle ved Foreningens 20-aarige Stiftelsesfest 6. Nov. 1929.

foreningers Fællesudvalg, hvilket medførte en ret omfattende Bladpolemik i „Pioneren“. Københavns Pionerforening af 6. November 1909 blev imidlertid staaende i Danske Soldaterforeningers Fællesudvalg.

Den 20. September afholdtes, paa Forslag af Jueltøft, en Sammenkomst for de indkaldte Pionerer (ca. 100 Pionerer var mødt).

Foreningens 20 Aars Stiftelsesfest fejredes den 6. November i Etablissementet Gimle med Reception om Formiddagen og Fællesspisning om Aftenen med efterfølgende Underholdning af Pioner-Sangkoret og Bal.

Ved Receptionen mødte følgende Gratulanter: Oberst Schat Petersen, Overofficiant N. J. Nielsen og Overofficiant A. Dam, Overbanemester L. Henningsen, Fuldmægtig F. V. Eriksen, Ritmester E. Jerichau, Direktør Herman Nielsen, Grosserer C. Heine, Malermester L. Nørgaard, Tømrermester Bruun Kornerup, Grosserer Kaj Dyhr. Fra Sangkoret mødte Svend Jensen og John Olsen.

Paa Bestyrelsesmødet den 17. Januar var Suppleanten Svend Jensen i Henhold til Forretningsordenen indkaldt i Stedet for Hein Hansen.

Svend Jensen.

1930

Generalforsamling afholdtes den 26. Februar i Gimles Lokaler. Formanden, M. Thind, genvalgtes, Kassereren ligeledes. Af to Bestyrelsesmedlemmer, som var paa Valg, genvalgtes Sigv. Petersen, medens Ej. Nielsen blev afløst af Officiant Oluf Rasmussen.

Revisor Rasmus Bentzen genvalgtes. — Forslag til nye Love fremsattes og vedtoges med Ændring af Foreningens Navn til „Københavns Pionerforening af 6. November 1909“. Endvidere vedtoges det paa Forslag af Bestyrelsen, at Foreningen blev staaende i Danske Soldaterforeningers Fællesudvalg. Enkehjælpekasseeudvalget fremlagde Forslag til Oprettelse af en „Lokal Hjælpekaske“, der skulde yde Hjælp til trængende Pioner-Enker. Endvidere blev der stillet Forslag om ikke at vælge Delegerede, da det efter De danske Pionerforeningers Love var uden Interesse for Pionerforeningen af 6. November 1909 at lade sig repræsentere ved Delegeretmøderne, saalænge Repræsentationen stod i et saa stort Misforhold til Medlemstallet. Forslaget blev forkastet, men Hovedbestyrelsens Formand lovede at udarbejde et Forslag med en mere retfærdig Fordeling af Repræsentanter til Delegeretmødet i Viborg.

Paa Bestyrelsesmødet den 11. Juni vedtoges det paa Foranledning

af L. Andersen at lade fremstille et Fuglekongebandoler; og paa Bestyrelsesmødet den 30. Juni vedtoges det at foretage Indsamling til Fregatten „Jyllands“ Bevarelse. Der indkom 157 Kr.

Bestyrelsen vedtog den 27. Oktober at yde et Tilskud til Bekransning af Veterangrave i Sverige og Norge.

1931

Den 19. Februar afholdtes Generalforsamling, ved hvilken Kassereren L. Andersen genvalgtes, L. Friis og J. Jueltøft genvalgtes ligeledes, men da Svend Jensen ikke ønskede Genvalg, valgtes Ej. Nielsen atter ind i Bestyrelsen. — Revisor J. L. Hamre genvalgtes ogsaa. — Paa Forslag fra Bestyrelsen udnævntes Hs. Excellence Generaløjtnant A. G. Nyholm til Æresmedlem af Foreningen. Der udspandt sig i Løbet af Aftenen en ret heftig Debat om Forholdet mellem Hovedbestyrelsen og Københavns Pionerforenings Bestyrelse, der endte med, at de to Formænd erklærede, at

J. L. Hamre.

det i Virkeligheden var Smaatterier, og naar hver af de to Formænd passede sin egen Forening, vilde der aldrig fremkomme Uoverensstemmelser.

Den 24. Marts opførte Foreningens Aktører for første Gang et Teaterstykke: „Den glade Skomager“.

Den 9. Juli modtog Bestyrelsen Meddelelse om, at Sangkoret paa Grund af manglende Tilslutning og Interesse havde indstillet sin Virksomhed.

Paa Bestyrelsesmødet d. 13. August vedtoges det paa Foranledning af J. Jueltoft, at Keglekongen for Fremtiden skulde have tildelt Medaille.

Den 19. Januar afholdtes paa Foranledning af Jueltoft for første Gang en kammeratlig Sammenkomst med Lysbilleder og fælles Kaffebord.

1932

Generalforsamling afholdtes den 24. Februar. Formanden, M. Thind, genvalgtes, Sigv. Petersen, Oluf Rasmussen og Revisor Rasmus Bentzen ligeledes.

Den 26. September afholdtes for første Gang en storstilet Fest paa Kasernen i Anledning af Hs. M. Kongens Fødselsdag.

Den 7. November afholdtes 23 Aars Stiftelsesfest. Det sædvanlige Program var denne Gang ændret betydeligt, idet der var arrangeret Underholdning, Smørrebrød og Bal.

1933

Generalforsamlingen afholdtes d. 23. Februar. — Formanden, M.

Thind, ønskede at nedlægge sit Mandat som Formand og foreslog som sin Efterfølger Foreningens Sekretær, Jens Jueltoft, der omgaaende valgtes med Akklamation. Kassereren genvalgtes ogsaa med Akklamation, og det samme var Tilfældet med L. Friis. — Som nye Bestyrelsesmedlemmer valgtes A. Hammer og Jørgen Jørgensen. Revisor J. L. Hamre genvalgtes. — Den afgaaede Formand udnævntes paa Forslag af J. E. Westersted til Æresmedlem af Foreningen.

Det vedtoges endvidere at lade afholde en Fest, hvis Overskud skulde gaa til Dækning af de Kammeraters Kontingent, som Bestyrelsen ikke kunde give længere Henstand med.

Foreningens Medlemstal var paa daværende Tidspunkt 601.

A. Hammer.

Jørgen Jørgensen.

M. Thind.

IV.

Foreningens Virksomhed under Ingeniørassistent Jens Jueltøft.

23. Februar 1933—6. November 1934.

Paa Bestyrelsesmødet den 8. Marts konstituerede Bestyrelsen sig med L. Friis som Næstformand, og Oluf Rasmussen som Sekretær.

Bestyrelse: Jens Jueltøft, Formand. L. Friis, Næstformand. L. Andersen, Kasserer. Oluf Rasmussen, Sekretær. Bestyrelsesmedlemmer: Sigv. Petersen, A. Hammer, Jørgen Jørgensen.

Søndag den 12. Marts fremvistes Feltartillerifilmen i Fællesskab med 4 andre Soldaterforeninger.

Paa Bestyrelsesmødet den 8. April vedtoges det, at Foreningen vilde støtte Soldaterforeningernes Genrejsning af den væltede Flagmast paa Dybbøl Banke samt en Udvidelse af Musæet i Dybbøl Mølle.

12. Maj afholdtes en Lotterifest, hvis Overskud gik til trængende Kammerater.

Paa Foranledning af Jørgen Jørgensen vedtoges det paa Bestyrelsesmødet den 15. Maj at forsøge at samle et Hold Pionerer til at deltage i B. T.'s Korporationsskydning.

Paa Bestyrelsesmødet den 8. Juni vedtoges det paa Foranledning af Formanden at indsætte Overskudet fra Festen for de trængende Kammerater paa en særlig Konto: „Hjælpefond“.

Den 10. September opførtes Pioner-Revyn „Med fuld Honnør“, og d. 15. Oktober afholdtes en kammeratlig Sammenkomst med Underholdning, fælles Kaffebord og Dans. Der var mødt 213 Deltagere.

Den 10. Oktober afholdtes en stor Festaften i Gymnastikhuset paa Kasernen for de tjenstgørende Soldater.

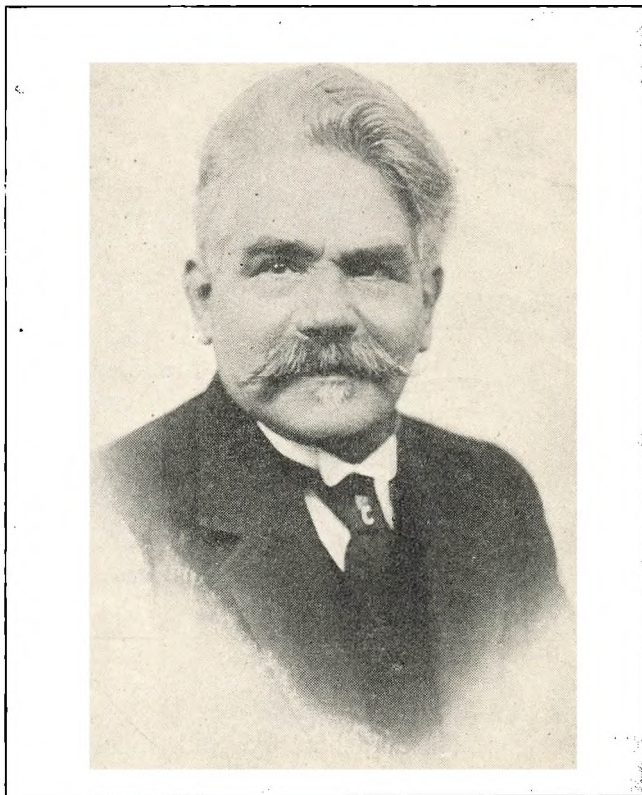
Foreningens 24 Aars Stiftelsesfest fejredes den 6. November med en arrangeret Spisning, derefter Lysbilleder og Foredrag af Overofficiant Mullik: „Gennem Sønderjylland ved Genforeningen 1920“, og der sluttedes af med Bal.

1934

Paa Generalforsamlingen den 22. Februar i Gimles Lokaler genvalgtes Formanden og de afgaaende Bestyrelsesmedlemmer. Endvidere vedtoges det efter Forslag fra Bestyrelsen at udnævne pens. Lokomotivfører A. Pedersen Greve til Æresmedlem og at indslifte et 25 Aars Hæderselement.

Der udspandt sig en ret livlig Debat mellem Hovedbestyrelsens Formand, A. Klixbüll, og Foreningens Bestyrelse angaaende forskellige Forhold til De danske Pionerforeninger; særligt drejede Debatten sig om Medlemsbladet Pioneren og Jubilæumsfesten ^{6/11} 34.

Den 10. Marts afholdtes i Fællesskab med 8. Regiment og 28. Bataillons Soldaterforening en Teateraften ved Hjælp af Pionerforeningens egne Aktører for fuldt Hus paa Gimle.

Dirigenten Paul Paulsen. 383—3—1885.

Paa Bestyrelsesmødet den 13. Marts konstituerede Bestyrelsen sig med L. Friis som Næstformand og O. Rasmussen som Sekretær.

I Anledning af 70 Aarsdagen for Kampen paa Dybbøl vedtoges det at yde et Bidrag til Grænseforeningen og deltage i en storstilet Mindefest arrangeret af Danske Soldaterforeningers Samvirke den 18. April i Idrætshuset.

Paa Bestyrelsesmødet den 6. Juli vedtoges det at yde Bidrag til Ingeniørregimentets Idrætsstævne og at udsætte et Sølvbæger i Anledning af Foreningens 25 Aars Jubilæum.

Ved Planlæggelsen af Sommerudflugten 1934.

„Den gamle Pioner“.

Referatet i Forhandlingsprotokollen fra Bestyrelsesmødet den 12. September 1912 indeholder Vedtagelsen om at lave et billigt Medlemsblad for samtlige Foreninger. Tanken havde i nogen Tid været levende hos forskellige af Foreningens Medlemmer. Den 9. Oktober samme Aar udsendtes Bladet „Den gamle Pioner“ i 500 Eksemplarer til samtlige danske Pionerforeninger. Som Regel en Gang maanedlig udsendtes derefter Bladet.

Bladet blev redigeret og udgivet af Bestyrelsen for Pionerforeningen af 6/11 1909.

Det første Nummer af Bladet indeholdt følgende Spids-Artikel: „Gamle Pionerer, Sappører, Minører og Pontonnerer!“

„Den gamle Pioner“ træder herved frem paa Arenaen. Allerede længe har vore Vaabenfæller fra Livgarden, Infanteri, Artilleri,

Marinen og senest Gardehusarerne ladet høre fra sig gennem deres respektive Foreningers Medlemsblade og Festiviteter. Vi gamle Soldater fra Ingeniørregimentet har vel dannet Foreninger, men hidtil er det gaaet stille af. Pionerforeningen af 6/11 1909 i København fik snart en lille Broder i Frederiksborg Amt, og i Aar har gamle Vaabenfæller paa Fyn slaet sig sammen i en Afdeling med Sæde

i Odense, og nye Afdelinger er i Vente. Vi træder nu frem for Offentligheden gennem vort eget Organ og haaber dette maa finde frem til alle gamle Pionerer, Sappører, Minører og Pontonnerer“.

I Eksrabladet den 12. Oktober fandtes følgende:

„Den gamle Pioner“ er Titlen paa et nyt, lille militært Foreningsblad: „Organ for samtlige danske Pionerforeninger“, udgivet af Pionerforeningen af 6. November 1909.

Den gamle Pioner er ikke noget egentligt Nyhedsblad, hvilket blandt andet fremgaar af, at Bladets Nr. 1 bringer udførligt Referat af en Fest, der afholdtes den 10. Maj. Men der er forhaabentlig ingen Tvivl om, at Bladet vil bidrage til en prompte Opfyldelse af Foreningens smukke Program“.

Paa Bestyrelsesmødet den 10. Februar 1913 vedtoges det at lade „Den gamle Pioner“ standse foreløbig, da man manglede Godtgørelse for Bladet fra Odense, Fredericia, Odder og Hillerød, men allerede den 6. Marts samme Aar blev det vedtaget, at A. Bertramsen og J. C. Hansen skulde samle og udarbejde Stof til Bladet igen.

Paa Generalforsamlingen i Søpavillonen den 28. Januar 1914 opstod der en ret lang Diskussion om Bladet, der tilsidst endte med Vedtagelse om at udsende Bladet i 4 Sider een Gang hver Maaned.

J. A. Heemose, der var Sekretær, fungerede nu ogsaa som Redaktør, men paa Bestyrelsesmødet den 28. Juli fremkom der en særlig ondartet Kritik af Redaktørens Virksomhed, idet det særligt fremhævedes, at han var altfor egenmægtig og selv ønskede at skrive alle Artiklerne i Bladet. Redaktøren, Heemose, trak sig tilbage dels som Redaktør, og dels som Sekretær, hvorefter Redaktionen af Bladet — fra 31. August 1914 — overtoges af O. Eddelien.

Den 9. Maj 1915 valgtes paa Delegantmødet i Meyers Hotel den første Hovedbestyrelse for „De danske Pionerforeninger“ og dermed gik Udgivelsen af Medlemsbladet over til Hovedbestyrelsen, der har fortsat Udgivelsen i den Aand og i den Smag, som Pionerforeningen af 6/11 1909 havde grundlagt og derfor bør have Æren for.

Enke-Hjælpekassen.

Paa Bestyrelsesmødet den 13. Februar 1928 fremsatte Malermester L. P. Nørgaard Forslag om at oprette en Enkehjælpekasse, og den 19. Februar 1929 fremsatte Nørgaard Forslaget paa den ordinære Generalforsamling. Der blev da nedsat et Udvalg bestaaende af L. Nørgaard, J. Jueltoft, Poul Nielsen og Svend Jensen, der skulde udarbejde et detaillert Forslag til næste Generalforsamling.

Under Udvalgets Lovarbejde fremkom der Tanker om at ændre Betegnelsen til en „Lokal-Hjælpekasse“, der kunde yde trængende Pionerer og deres Efterladte en lille Hjælp ved given Lejlighed, men paa Generalforsamlingen den 26. Februar 1930 vedtoges det at oprette en „Enke-Hjælpekasse“, hvis Formaal er at understøtte trængende Enker og Børn under 14 Aar efter afdøde Kammerater med en mindre Hjælp.

Hermed var Enke-Hjælpekassen oprettet, og den har gennem de forløbne 4 Aar været til stor Ære for Foreningen. Kassens Midler er fremkommet dels ved Salg af Pionermærker, dels ved Salg af Sangen om Ryvang, og dels ved frivillige Gaver. Ved Udgangen af 1933 var Kassebeholdningen 544 Kr.

L. P. Nørgaard.

Hjælpefondet.

Under Forarbejderne til Forslag om Oprettelse af en Pioner-Enke-Hjælpekasse fremkom Thind og Jueloft med Tanken om Oprettelsen af en Lokal-Hjælpekasse for Københavns Pionerforening af ⁶/₁₁ 1909.

Paa Generalforsamlingen den 26. Februar 1930 fremsattes Forslag til Oprettelse af en „Lokal-Hjælpekasse“, men Forslaget blev ændret til at omfatte en „Pioner-Enke-Hjælpekasse“.

Paa Generalforsamlingen 1933 stillede Grønning Forslag om at afholde en Fest, hvis Overskud skulde gaa til Fordel for de Medlemmer, der paa Grund af Arbejdsløshed var kommet i Restance med deres Kontingent. Forslaget blev vedtaget, og den 12. Maj afholdtes denne Fest i Sass Lokaler. Festen gav et Overskud paa Kr. 169,00.

Dette Overskud vedtog Bestyrelsen at indsætte paa en særlig Konto betegnet „Hjælpefondet“.

Ved Stiftelsesfesten den 6. November 1933 modtog Foreningen en Gave paa Kr. 400,00 fra en gammel Kammerat, fhv. Lokomotivfører A. Pedersen Greve, af hvilke de Kr. 300,00 var til Fordel for trængende Kammerater og derfor indgik i Hjælpefondet.

Generalforsamlingen den 22. Februar 1934 anerkendte Bestyrelsens Beslutning, og dermed var Foreningens Hjælpefond oprettet.

Gentagne Gange har dette Fond virket som en god Hjælp for trængende Kammerater og til Gavn og Ære for Foreningen.

Foreningens Fane.

Aaret efter Foreningens Stiftelse fremkom et af Foreningens virksomme Medlemmer, Togfører Heeschen, Pioner Nr. 215—4—79, med Tanken om at faa anskaffet et Samlingsmærke — en Fane —, og allerede ved Sommerudflugten til Ørholm i 1910 foretog Togfører Heeschen en Indsamling, der gav 42 Kr. i Resultat. Senere fulgte en Indsamling til Fanefondet, og ved Stiftelsesfesten i 1913 arrangeredes en Borilodning, hvis Overskud gik til Fanefondet. Ved enhver given Lejlighed var Heeschen

Togfører Heeschen.

paa Færde med Indsamling, og en skønne Dag, den 5. Maj 1914, fandt Faneindvielsen Sted paa Ingeniørkasernen i Forbindelse med Jubilæumsstævnet. — Ingeniörgeneral Grüner slog det første Søm i for Kongen, medens Tropperne præsenterede Gevær. Oberstløjtnant Nyholm fæstnede det andet Søm for Fædrelandet, og Formanden, L. Henningsen, det tredje for Foreningen.

I en lang Aarrække fungerede Snedker Jensen som Fanebærer, hvilket Hverv han røgtede med Ære. Den nuværende Fanebærer, J. E. Westersted, bærer ligeledes med Stolthed og Ære Foreningens Fane.

J. E. Westersted.

214—3—88.

Sangkorets Saga.

L. Andersen.

Ved Sommerudflugten, som afholdtes den 26. Juni 1921 til Hareskov, Sønderød og Værløse, kom der under Spadsereturen fra Hareskov til Sønderød Sangstømning over Deltagerne, og der blev gjort en Del Anstrengelser for at faa sat en „Sang paa Marchen“ i Gang, men da Forsøget nærmest mislykkedes, blev Tanken ved denne Lejlighed henledt paa, om der muligt kunde være Stømning for Oprettelse af et regulært Pionersangkor, og dette Spørgsmaal blev af L. Andersen samme Dag forelagt Bestyrelsen, som straks interesserede sig for Sagen og satte en Annonce i „Pioneren“ for at vejlede Stømningen, og da der ret hurtigt meldte sig en hel Del Interesserede, blev der efter et forberedende Møde afholdt en Generalforsamling den 17. September 1921, hvor Pionerforeningens Bestyrelse og de 32 Medlemmer, der til Dato havde meldt sig henholdsvis som aktive og passive Deltagere, var til Stede, og det blev her med Enstemmighed og Begejstring vedtaget at oprette et Sangkor udelukkende for Medlemmer af Pionerforeningen, men uden direkte pekuniær Støtte fra denne, og der blev derfor med det samme foretaget Valg af en selvstændig Bestyrelse for Sangkoret, ligesom det besluttedes at starte dette med det samme.

Til Bestyrelse blev valgt L. Andersen, Formand; C. Granberg, Kasserer; samt C. Høyer, C. M. Olsen og Aage Høyer, som alle var aktive Sangere. Resten af de 12 Sangere, som var med ved Starten var følgende: J. A. Johansen, Villy Hansen, M. Jensen, Ejner Nielsen, A. Karbæk, K. Pehrson og F. Mühlhausen.

Lørdag den 1. Oktober 1921 paabegyndtes saa Øvelserne under Ledelse af Sanglærer, Komponist Alfr. Nylen, i Snedkerlaugets Lokaler, Grønnegade 41, og da de fleste ikke var uøvede, gjorde Koret straks store Fremskridt og kunde allerede efter 5 Øvelsesaftener yde en beskeden Underholdning ved Stiftelsesfesten den 7. November, for hvilket der blev kvitteret med stort Bifald, men der meldte sig snart økonomiske Vanskeligheder, hvilket naturligvis ikke virkede stimulerende paa Sangerne, og da Tilgangen af nye Deltagere ogsaa svigtede, maatte Koret ved Nytaarstid optage et Laan hos Pionerforeningen og samtidig flytte ud til Viaduktkafeen ved Kasernen, som ydede gratis Øvelseslokale, men da dette jo kun var Galgenfrist, fik man yderligere af Bestyrelsen overladt Foreningens Lokaler til Afholdelse af en Fest den 8. Februar 1922 for om muligt herved at faa forbedret Finanserne; denne Fest blev imidlertid ikke til noget paa Grund af en Influenzaepidemi, — men en Maaned senere, den 9. Marts, fik Koret saa overladt Foreningens Lokaler igen, og denne Gang blev saa det første Pionerkarneval afholdt under mægtig Tilslutning, og da det gav et stort Overskud, blev Vanskelighederne overvundet foreløbig.

Sangkorets Nøddetur.

Den 6. Februar 1923 afholdtes igen et Karneval, denne Gang i Citys Selskabslokaler, men det gav ikke ret meget Overskud, hvilket medførte, at man maatte forhøje Kontingentet for at holde sig oven Vande, men da Udgifterne til Stadighed oversteg Indtægterne, og da Karnevalet, som blev gentaget i 1924, ikke gav Overskud, begyndte Vanskelighederne paany, og det resulterede tilsidst i, at der maatte gives blankt op ca. 2¹/₂ Aar efter Starten.

Sangkorets Saga syntes hermed at være ude for bestandig; men det havde imidlertid vundet en vis Sympati indenfor Foreningen ved at assistere ved de forskellige Festligheder, saaledes at Generalforsamlingen den 20. Februar 1924 vedtog at opretholde Koret som en Underafdeling af Pionerforeningen, og da der herefter ikke skulde svares noget særligt Kontingent, bevirkede det, at Koret en Tid naaede op til 24 Sangere, der assisterede ved alle Foreningens Festligheder og i sanglig Henseende naaede usædvanligt gode Resultater, for hvilket de ved enhver Lejlighed høstede megen Ros, men det gik efterhaanden her som i de fleste andre Sangkor, at Interessen tabte sig til Fordel for Sporten, og det bevirkede, at Pionerforeningens Bestyrelse i Efteraaret 1926 maatte opløse Koret af Mangel paa Tilslutning, idet der da kun var 14 Sangere, og der skulde efter det gældende Reglement være mindst 16. Den daværende Dirigent, Sanglærer Dittmann, der havde fungeret siden 1924, blev derefter opsagt og maatte fratræde.

De tilbageværende 14 Sangere, som havde været det bærende Element, opgav dog ikke Ævret, men vedligeholdte Øvelsen ved personlige Tilskud og indgav til Generalforsamlingen i Februar 1927 et Andragende om at faa bevilget et maanedligt Tilskud paa 20 Kr. Dette blev dog ikke vedtaget, men henvist til et Forhandlingsmøde med en paafølgende ekstraordinær Generalforsamling, som saa blev afholdt den 12. April 1927. Her fik Koret bevilget de 20 Kr. maanedlig og fik Sangernes Minimumstal nedsat til 12.

Der kom nu igen en rolig Periode for Koret, som herefter fortsatte under Ledelse af Organist ved Matthæuskirken, Komponist C. H. Debois, og i 1928 blev Tilskudet fra Foreningen forhøjet til 25 Kr. pr. Maaned, men da Sangerne selv maatte yde et lige saa stort Beløb som Foreningen, blev det personlige Kontingent 2 Kr. pr. Maaned for hver, og dette i Forbindelse med den indtraadte Krisetid var vel nok Aarsag til, at nogle af de bærende Kræfter nu ogsaa begyndte at svigte, og i Maj 1931 blev de sidste 12 Sangere enige om, at det var haabløst at fortsætte, og det meddeltes saa

Bestyrelsen, at man nu vilde give Afkald paa Tilskudet og ophæve Sangkoret. Ophævelsen fandt saa Sted 4 Maaneder før dets 10-aarige Fødselsdag, medens alle Noder og øvrige Effekter blev overgivet til Pionerforeningens Arkiv.

Ved Ophævelsen bestod Koret af følgende 12 Sangere: Sv. Jensen, Formand; Bengt Nielsen, Kasserer; O. Hasselbalch, Arkivar; L. Andersen, O. Rasmussen, Kai Hansen, J. Andresen, Henni Petersen, Henning Hansen, K. M. Lillelund, Edvin Nielsen og Chr. Hansen.

Fra en Nøddetur.

Sangkoret havde i disse ca. 10 Aar ført en ret omtumlet Tilværelse, idet man af økonomiske Hensyn stadig maatte søge billigere Lokaler, naar disse tilbød sig; men da Korets Ejendele kun bestod i nogle Nodehefter, som Arkivaren medbragte hver Aften, slap man nemt over Flytningerne.

En Gang aarlig foretoges en Udflugt (Nøddetur), til hvis Financiering der blev sparet sammen hele Aaret med ugentlige Bidrag, men til Gengæld var disse Udflugter noget af det fornøjeligste, der kan tænkes, og regnes af Deltagerne for nogle af deres morsomste Oplevelser. — Hvert Aar blev der paa disse Nøddeture valgt en Nøddekonge eller Præsident, hvis Værdighed symboliseredes ved et Scepter, der bestod af en smuk Nøddestav med en kunstfærdigt udført kæmpestor Nød som Hoved og tillige var prydet med Pioneremblemet i Guld og en Navneplade i Sølv. Hvert Aar ved Præsidentskiftet satte de afgaaende Præsidenter hver sin Sølvplade paa Staven, der nu sammen med de øvrige Effekter opbevares i Foreningens Arkiv.

Keglespillets Historie.

L. Andersen.

Ondag den 13. December 1916 forsøgte Bestyrelsen for første Gang Afholdelse af Gevinst-Keglespil i Foreningens Lokaler, Allegade 10, men da der kun var ringe Tilslutning, blev Forsøget ikke gentaget før den 10. September 1919 i „Centralhotellet“, Halmtorvet Nr. 14, hvor Tilslutningen dog ikke blev stort bedre, men alligevel gentoges det den 24. September 1920, hvor man havde lejet begge Kegelbanerne paa „Gimle“, og denne Gang mødte der ca. 40 Deltagere, som havde det meget livligt til langt hen paa de smaa Timer. Kampen om Gevinsterne var haard, og Kaptajn Rørbye blev den heldige Vinder af første Præmie.

Efter denne Succes blev det vedtaget at indføre en fast aarlig Keglespilsæson med en Spilleaften i hver af de 6 Vintermaaneder Oktober—Marts, og Torsdag den 6. Oktober 1921 lagdes der ud paa „Gimle“s Kegelbaner.

Der deltog 26 Medlemmer i Gevinstspillet 1921—22, men der mødte desuden mange som Tilskuere og som Deltagere i Kortspil efter Keglespillets Ophør; alle 6 Aftener forløb i yderst fornøjeligt og kammeratligt Samvær, og som Afslutning for Keglesæsonen afholdtes den 24. Marts 1922 et Torskegilde i „City“s Selskabslokaler, hvor samtidig Præmieuddelingen fandt Sted. Der uddeltes ialt 12 Sølvpræmier, og Korpsofficiant Bødker blev som Nr. 1 kaaret til Aarets Kegelkonge. Aftenen blev af Deltagerne erklæret for en af dem, der huskes længe, og alle var enige om, at saadanne Aftener maatte gentages i Fremtiden.

Sæsonen 1922—23 begyndte den 28. September 1922 paa Kegelbanen i Sct. Andreasordenens Lokaler, Frederiksberg Alle 11, med 28 Deltagere i Gevinstspillet efter de samme nu fastlagte Regler, og der afsluttedes den 22. Marts med et Torskegilde samme Sted, hvor Torsken fik sin vante „Svømmetur“, og efter den festlige Spisning uddeltes en Overdaadighed af tretaarnet Sølv til de 15 heldigste og trefoldige Hurra til de andre mindre heldige, saa ingen blev forbigaaet, og Inspektør R. Bentzen blev Aarets Kegelkonge.

Den 13. September 1923 begyndte næste Sæson samme Sted og afsluttedes den 13. Marts 1923 med Torskegilde i Haandværkerforeningen. Torsken endte heller ikke her paa noget tørt Sted, eftersom Foreningen havde skænket 3 hele Aalborgere til Svømmeturen. Bygningskonduktør Vald. Buck blev Aarets Kegelkonge, og Kasserer L. Andersen, som grundet paa Sygdom maatte nøjes med „Tanketorsk“ hjemme i Sengen, fik tilsendt en telegrafisk Hilsen fra Selskabet, og Hilsenen var ledsaget af en Trøstpræmie bestaaende af en med Brandmaleri smukt dekoreret Træske.

Keglespillet er senere hvert Aar gentaget efter de samme Regler uden væsentlige Ændringer udover, at der er skiftet Lokaler nogle Gange. I 1924 flyttede man saaledes fra Andreasordenens Lokaler tilbage til „Gimle“, og her har Keglespillet fundet Sted siden med Undtagelse af de to Sæsoner 1927—29, hvor det foregik i Bernstorffsgade 7.

Til Opbevaring af Foreningens Spillerekvisitter har L. Andersen af gamle sjældne Træsarter udført en Kortpresse og et smukt Skrin forsynet med diverse Messingbeslag, og i Laaget er indlagt hans Hueemblem fra hans Rekruttid i 1895.

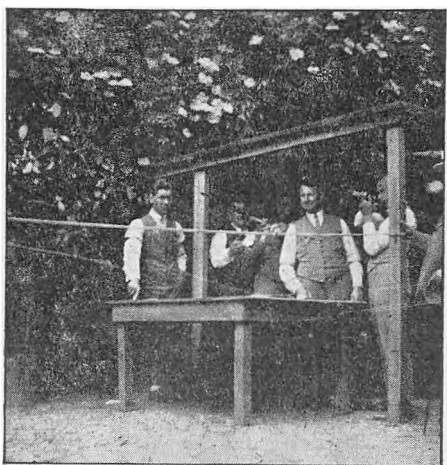
Ved Sæsonens Begyndelse i 1929 udsatte Guldsmid E. Rasmussen en stor Kegel af Sølv som Ekstrapræmie til den Keglespiller, der i Løbet af de kommende 3 Sæsoner fik de fleste Points, og den blev i 1932 vundet af Entreprenør A. Hougaard med 33,676 Points; L. Andersen blev Nr. 2 med 33,055 Points.

I Foraaret 1931 indstiftede Bestyrelsen en Kongemedaille for de fremtidige Kegelkonger, og den vandtes første Gang i 1932 af L. Andersen, i 1933 af A. J. Pedersen og i 1934 af A. Jacobsen.

I Aarene siden 1924 er som Kegelkonger udkaaret følgende: I 1925, Entreprenør A. Hougaard. I 1926, Snedkermester Emil Jensen. I 1927, Entreprenør A. Hougaard. I 1928, Automobilmekaniker A. M. Jensen. I 1929, Handelsgartner Jac. Petersen. I 1930, Maler O. Hasselbalch. I 1931, Entreprenør A. Hougaard. I 1932, Tømrermester L. Andersen. I 1933, Telefonmekaniker A. J. Pedersen. I 1934, Malermester A. Jacobsen.

Fugleskydningerne.

Fugleskydningerne har alle — lige siden den første Gang, den 25. Juli 1920 — været meget eftertragtede og været de skydeinteresserede til stor Morskab. Skytterne har her haft Lejlighed til at bruge den glimrende Skydefærdighed, som de erhvervede ved Ingeniørregimentet ved Skydningerne paa Amager Fælled. — Den første Fugleskydning afholdtes som en stor Ryvangsfest med følgende Program: „Samling ved Ingeniørkasernen. Afmarch til Ryvangen med Fanen i Spidsen. Skydning. Damerne hentes ved Kasernen. Dans og Underholdning. Kl. 10 blæses Retraiten og alle forlader Ryvangen“. — Efter dette smukke Program fortsattes de følgende Fugleskydninger, indtil man gik over til at afholde dem i Vangehusets Have paa Strandvejen, hvor vi endnu mødes en Søndag i Juli Maaned — en enkelt Gang har man dog forsøgt i andre Omgivelser, men ikke med Held. Det er som om Strandvejen, med Kasernen i sin Nærhed, har en vis Tiltrækning for de gamle Pionerer.

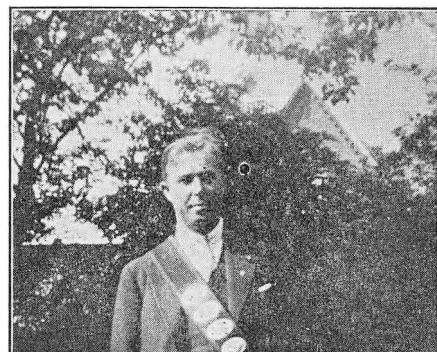
Den første Fuglekonge blev i 1920 Maskinarb. K. Petersen, Pioner 442 7—16. I 1921 blev Ingeniør Knud Rahbek, Pioner 257—10—16, Fuglekonge. I 1922 Grosserer Kay Dühr, Pioner 312—3—98. I 1923 Forvalter E. C. Jørgensen, Pioner 365 5—05. I 1924 Malermester A. Jacobsen,

Pioner 327-9-12. I 1925 Snedkermester Emil Jensen, Pioner 70-9-08. I 1926 Entreprenør O. Frederiksen, Pioner 451-1-86. I 1927 Arkitekt Schønheyder Møller, Pioner 149-2-20. I 1928 Konstruktor Anton Frederiksen, Pioner 226-1-06. I 1929 Stokkefabrikant Thorvald Jacobsen, Pioner 274-5-03. I 1930 Arkitekt Kaj Grøning, Pioner 101-4-15. I 1931 Forvalter E. C. Jørgensen (2. Gang), Pioner 365-5-05. I 1932 Entreprenør A. Hougaard, Pioner 28-1-12. I 1933 Handelsgartner Godtfred Andersen, Pioner 106-4-15. I 1934 Cigarhandler Jul. Nielsen, Pioner 11-4-1897.

Thorvald Jacobsen.

Kaj Grøning.

A. Hougaard.

Godtfred Andersen.

Jul. Nielsen.

B. T.'s Korporationsskydning.

Den 30. April 1933 kunde Foreningen for første Gang møde med et Hold Skytter til Korporationsskydning paa Amager Skydebaner. Holdet bestod af følgende Skytter: K. Grøning, A. Pedersen, V. Munck, Hougaard, Jægerlund og Jueltøft. — Disse 6 Skytter havde nogle fornøjelige Dage

sammen, men erhvervede ikke nogen Præmie. — I det følgende Aar 1934 kunde Pionerforeningen stille med 4 Hold Skytter (20 Mand), saa det var jo en betydelig Fremgang. — Efter at have tilbragt nogle fornøjelige Søndage i kammeratligt Lag, kunde de raske Skytter ved Præmieskydningen den 10. Maj møde med et ret smukt Resultat og det første erhvervede Sølvbæger. — Blandt Soldaterforeningerne blev Pionerforeningen den næstbedste, saa de raske Skytter har da udvist, at Pionerne, tilrods for den ringe Uddannelse i Skydning, dog alligevel kan klare sig ved Siden af de andre Vaabenarter.

Sammenkomster og Udflugter m. m.

I Løbet af de 25 Aar, Foreningen har eksisteret, har det været Bestyrelsens Opgave at samle Medlemmerne og deres Paarørende til Sammenkomster, Udflugter, Juletræsfester og andre Selskabeligheder. Som Regel er der afholdt en Sommerudflugt hvert Aar, og denne Udflugt har altid haft stor Interesse. Den første Sommerudflugt gik til Ørholm i 1910, og om den fortæller Ludvig Friis, at det var første Gang, at Damerne fik Lov til at være med i Foreningen, og at Rejsen gik pr. Jernbane over Lyngby og med „Grisen“ til Ørholm. Da

Fra Aldershvile Slotspark 1930.

de kom til Ørholm, var Formanden — Per Jørgen — ikke kommet, og der var intet arrangeret med Hensyn til Spisningen af den medbragte Madkurv. Friis overtog da Kommandoen og bad Deltagerne spadsere en lille Tur i Skoven og saa komme tilbage igen om en Time, saa skulde Friis nok sørge for Anretningen. En lille Bemærkning om, at de, der ikke mødte til den aftalte Tid, ikke fik nogen Snaps bevirkede, at alle var mødt lige paa Slaget. Senere ved Kaffen begik Friis

den Letsindighed at servere Cognac til Kaffen — en temmelig dyr Spøg for Foreningen.

Sommerudflugten den 24. Juni 1934 var den største, Foreningen endnu har haft, idet ca. 140 Deltagere deltog og var fordelt i 5 store Turistvogne og en Del private Automobiler. Turen gik til Sandkroen, Frederiksværk, Liseleje og Farum.

Endvidere har der været aflagt Besøg paa forskellige Institutioner for Eksempel Orlogsværftet, Frederiksberg Slot, Christiansborg Slot, Politikens Trykkeri, Rosenborg Slot, Tøjhuset, Saltholm Flak-Fort, Tuborg Fabrikerne, Berlingske Tidende og Carlsberg Bryggerierne.

Udflugten 24. Juni 1934.

Nogle kammeratlige Aftener med oplysende Foredrag og Lysbilleder samt Optræden af Kunstnere og fælles Kaffebord har været meget besøgt.

I 1920 afholdtes den første Juletræsfest, og nu hører Juletræsfesten til en af Aarets smukkeste Fester —

hvor Bestyrelsen samles med en Mængde Børn og Voksne om et virkeligt smukt, dansk Juletræ.

Fælles for alle Sammenkomster er, at alle Deltagerne samles under Kammeratskabets Synsvinkel med Følelsen af, at det bærende indenfor Foreningen er Kammeratskabet og Minderne fra Soldatertiden, der genopfriskes og styrkes ved enhver Sammenkomst, og Glæden ved at alt det bedste vi ejer er dansk, Glæden over at være dansk, og Glæden ved gennem Tilslutningen til Foreningen at være med til at værne om vore kære nationale Minder og gøre vort Bedste for vort gamle Fædreland.

Lidt om at spille Revy o. s. v.

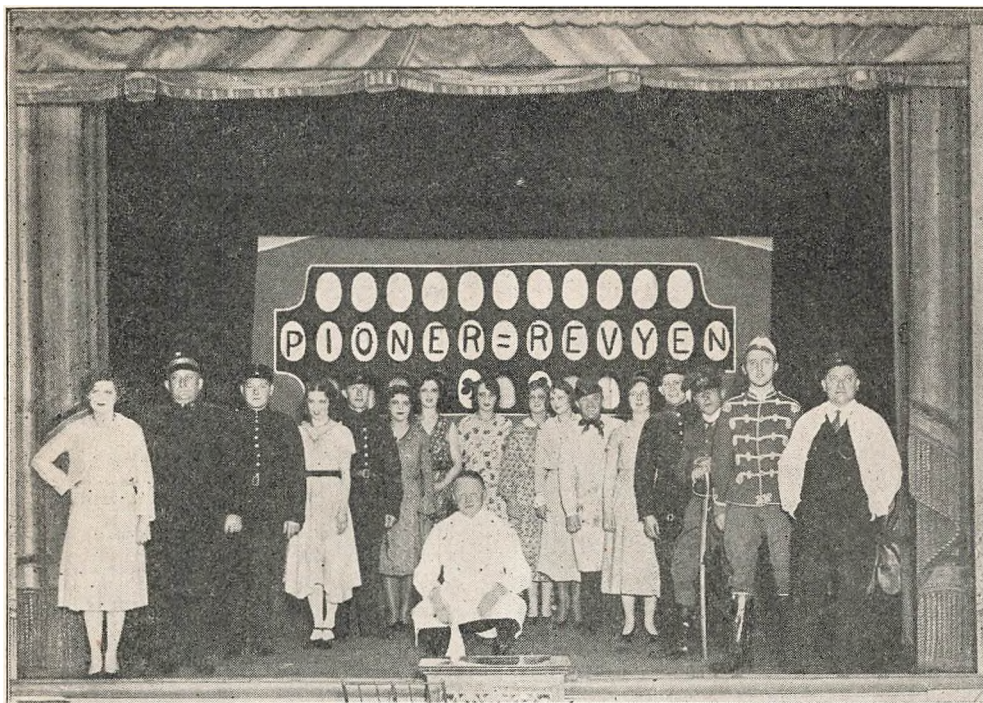
Assistent Oluf Rasmussen.

Saavidt mig bekendt var det engang i 1928, at man indenfor den daværende Bestyrelse gik svanger med Tanken om at opføre Revy. I hvert Fald erindrer jeg ikke at have set en Pioner-Revy før Efteraaret 1928. Der er ikke Spor af Tvivl om, at det var noget af det rigtige, man fremkom med, naar man opførte en Revy, der bragte Minder med sig fra Soldatertiden, og som ved Siden af gav en og anden et mere eller mindre velfortjent Hip. (Det er jo saadan, at man morer sig, naar det gaar andre ilde).

Det har da ogsaa vist sig, at naar Foreningen har kaldt paa Medlemmerne og budt disse paa lokale Revyforestillinger, har der været et enormt Tilløb for at erhverve Billetter.

Som en Slags Aflægger af disse Revyer kan betragtes de opførte Teaterstykker, saasom „Den glade Skomager“ og „Stor-Københavneren“.

Men igen til Sagen. Det var jo ikke nok, at man gerne vilde spille Revy. Man maatte ogsaa have Stoffet og navnlig Personale. Se dengang var der indenfor Pionerforeningen noget, der hed et Sangkor. Det var da ret naturligt, at man tyede til nogle af disse brave Kammerater og bad dem

Pioner-Revyen 1931.

om en Haandsrækning, hvad disse naturligvis heller ikke sagde nej til. (Hvem vilde ikke gerne have en Chance for at komme til Filmen). Men — det var kun den mandlige Del. Det svage Køn (navnlig de kønne) maatte indskrives blandt Medlemmernes Koner og Døtre. Man har Eksempler paa, hvorledes Konen brutalt er blevet trukket bort fra Hjemmet Aften efter Aften for at møde til Prøve paa

Revyen! Saa haardt gaar det ikke mere til, det var kun i Begyndelsen. — Den første Dircktør, der fik med Revyen at gøre, var Direktør Helios, der baade var Forfatter, Direktør, Skuespiller, Iscenesætter og Dekorationsmaler. Blandt den første Revys Medarbejdere maa ikke glemmes Henning Nielsen, der bl. a. skrev Teksten til den senere saa berømte „Ryvangssang“, og P. Rosenstand-Thomsen, der næsten fortjener et helt Kapitel for sig selv. „Peter“ skrev Melodien til „Ryvangssangen“ og til en Mængde andre Sange, der først er blevet lanceret i vore Pionerrevyer og senere (det er vidnefast) har gaaet Landet rundt paa forskellige Revy-Scener. — Selv da „Peter“ flyttede fra København, har Sammenholdet mellem ham og hans gamle Forening været godt; saa snart han faar en Henvendelse om at træde hjælpende til med Melodier o. l., er han der med det samme. Endvidere var Peter Thomsen den første Akkompagnatør, der havde det trælsomme Job at lære Delikventerne Melodierne til Sangene, et Job, der blev overtaget af John Olsen, som ved Siden af tillige leverede flotte Dekorationer til Revyen. — Den første Revy, der blev opført i Haandværkerforeningen i Kronprinsensgade, blev en dundrende Succes. Folk stod helt ud paa

„Den glade Skomager“ 1931.

Gaden og var helt vilde for at komme ind. — Denne Succes er ikke siden blevet let at naa. Den var endda saa stor, at vore Kammerater i Roskilde havde Bud efter den. Desværre var det paa den Dag, der skulde spilles i Roskilde et grimt Snevejr saaledes, at der ikke var fuldt Hus, men Stemningen og Begejstringen var stor hos de fremmede. Ogsaa paa den anden Side Rampen var Humøret højt, saa højt, at i en Scene, hvor man

„Stor-Københavnren“ 1934.

saa fire Pionerer med fuld Oppakning vandre syngende hen ad Landevejen, trampede de fire gæve Fyre saa fast i Scenegulvet, at det brast, og alle havnede hos Suffløren (Tæppe).

Som sagt før, blev det Medlemmer af Sangkoret, der udgjorde den faste Stamme af Foreningens Skuespillerpersonale. Disse er Tid efter anden udskiftet med andre Kammerater, der ogsaa har haft Lyst til at træde i Fru Thalias Tjeneste, og som saa maaske har haft Koner eller Forloveder med, saa Spindesiden har heller ikke manglet Tilslutning.

Paa denne Maade har vi indenfor Pionerforeningen faaet dannet et „Amatør-Teaterpersonale“, der, efter andre kloge Folks Udsagn, er lige saa gode som „rigtige“ Skuespillere.

A. Bang Johansen.
42—5—1916.

De fleste af det til Tider ret store Personale har medvirket lige fra første Færd og burde forlængst være indstillet til Fortjenstmedaillen. I det hele taget har disse Mennesker betydet en hel Del for Pionerforeningens Trivsel. De har udrettet et meget stort Arbejde med Indstudering af Tekst og Sange, altsammen i deres Fritid og uden at gøre sig Haab om Guld og grønne Skove. Og ikke nok med det; til mange af de flotte Koroptrin i Revyerne har Damerne selv leveret Tegninger til Dragterne og selv syet disse. (Det er vel heller ikke for ingenting, de kaldes Pionører).

I de senere Aar har Charles Carlsen været Forfatter til de aarlige Revyer, og Tilrettelæggelsen er sket i Samarbejde med vor Kammerat, A. Bang Johansen, der tillige har været Iscenesætter og blandt andet har faaet Revyen ført ind paa et saadant Spor, at vi med Stolthed kan notere, at Pionerforeningens aarlige Revy er Københavns bedste Soldaterrevy.

Fra Foreningens første Tid.

Af L. Friis.

Den 10. Maj 1884 Kl. 1 Middag mødtes Tømrer P. Jørgensen og jeg til Tjeneste i Kronprinsessegades Kaserne ved 5. Ingeniør Kompagni, hvor vi blev Sidekammerater i hele Tjenestetiden. Vi var begge med ved Christiansborg Slots Brand. Ved Ingeniørregimentets Præmiearbejde fik vi begge Arbejdstegnet for udført Arbejde.

Efter Hjemsendelsen mødtes vi stadig som gode, gamle Kammerater, og da Tiden nærmede sig vor 25 Aarsdag for Indkaldelsen, traadte Minderne fra Soldatertiden mere og mere frem for os, og Tanken om, at det kunde være morsomt at samle nogle af Kammeraterne til Møde den Dag, vi kunde fejre 25 Aars Dagen for vor Indkaldelse, dukkede stadig frem for os. I samtlige Aviser lod vi indrykke Meddelelse om, at alle gamle Pionerer af Aargang 1884 skulde møde paa Kronprinsesse-gades Kaserne den 10. Maj 1909 Kl. 1. Der mødte 11 Mand, og vi havde en fornøjelig Dag sammen. I en Restaurant i Kongens Have spiste vi en beskeden Middag. Under Middagen ringede vi ud til den nye Ingeniørkaserne, at vi var nogle gamle Pionerer, som fejrede 25 Aars Jubilæum for vor Indkaldelse ved Regimentet og i den Anledning gerne vilde ud at bese den nye Kaserne. Opringningen blev hjertelig modtaget, og vi begav os afsted til Kasernen, hvor Stabssergent Andersen (kaldet Napoleon) modtog os med fuld Honnør ved Porten. Vi fik hele Kasernen at se, og i Tuten fik vi nogle Forfriskninger. Jeg fik fat i en Militærarbejder med en Trillebør, hvorpaa jeg fik anbragt en Kasse Øl, og med Trillebøren foran Troppen marcherede vi til Ryvangen for at se det nye Materiel, der var taget i Brug efter vor Hjemsendelse.

Fra Ryvangen gik Turen til Tuborg Pavillonen, hvor vi spiste Aftensmad. Hensigten med at stifte en Pionerforening blev der ikke noget af, idet Pionererne efter Indtagelsen af diverse Forfriskninger forsvandt en efter en, og jeg maatte betale det meste af hele Gildet.

I Sommerens Løb mødtes min Sidekammerat og jeg flere Gange og drøftede Spørgsmaalet om at foretage en ny Indkaldelse, men Peder Jørgensen havde af forskellige Grunde tabt Interessen for at stifte en Pionerforening; jeg blev da ved at tale med ham og foreslog, at vi endnu en Gang skulde gøre et Forsøg, og saa kom jeg til at tænke paa, at den 6. November var det Ingeniør-regimentets 225 Aars Stiftelsesdag, og paa en saadan Mærkedag mente jeg, at der var god Anledning til at stifte en Pionerforening.

Vi indsatte Indkaldelse i alle Dagblade om at give Møde i Cafe Ny Rosenborg den 6. November 1909 Kl. 7 Aften. Der mødte 14 gamle Pionerer, der alle var med til at stifte Pionerforeningen af 6. November 1909.

Peder Jørgensen blev Formand, og jeg blev betroet Hvervet som Kasserer for en tom Kasse. Det første Aar gik det smaat med Tilgang af nye Medlemmer, og vor første store Sammenkomst var en Udflugt til Ørholm med medbragte Madkurve. Udflugten var godt besøgt. Stiftelsesfesten den 6. November 1910 var ligeledes vellykket.

Efterhaanden gik det stadig fremad med Pionerforeningen, og nu efter 25 Aars Forløb er det mig en stor Tilfredsstillelse og Glæde at se den store Kreds af gamle Pionerer, der nu er tilsluttet Foreningen.

Fra min Formandstid.

L. Henningsen.

Første Gang min Opmærksomhed blev henledt paa Københavns Pionerforening, var i For-aaret 1912 ved en Annonce i de københavnske Dagblade, hvor Foreningen indbød gamle Pionerer til et Stævne paa Ingeniørkasernen den 10. Maj. Jeg meldte Deltagelse som 25 Aars Jubilar til et af Bestyrelsens Medlemmer, Togfører Heeschen, og modtog derefter en tjenslig Indkaldelsesordre: „Han skal møde paa Ingeniørkasernen Fredag den 10. Maj 1912 Kl. 9 Fmd.“.

Sammen med ca. 65 gamle Pionerer, hvoraf de færreste dog var Jubilarer, gav jeg Møde og modtoges af min velkendte Sergeant fra Tjenesten nu Stabssergent Gottlieb, som stillede Parade for den fungerende Regimentskommandør, Oberstløjtnant Nyholm, der indfandt sig med sin Adjutant. Efter at Oberstløjtnanten havde hilst paa hver enkelt Deltager, begav han sig til Hest i Spidsen for de gamle Pionerer ud paa Fælleden, hvor Rekrutkompagnierne stod opstillede, og derefter gik Turen til Ryvangen, hvor Programmet var noget nær som nu. Efter Opvisningen serverede Økonom Nordbye, 54—1—86, i Officersmessen Frokost bestaaende af varm Ret, koldt Bord, Øl og Snaps, Kaffe og Cognac formedelst Kr. 1,50 alt iberegnet — det var dengang.

Dette Stævne er refereret i det første Nummer af „Pioneren“, der i 500 Eksemplarer udkom i Oktober 1912 under Navn af „Den gamle Pioner“ med Assistent Bertramsen, 50—4—05, som Redaktør.

Som bosiddende i Raskilde blev jeg ikke Medlem af Pionerforeningen, før jeg i Januar 1914 fik en skriftlig Anmodning om at træde ind i Bestyrelsen. Formanden, Tømrermester P. Jørgensen, Lyngby, bedst kendt under sit „nom de guerre“ Per Jørgen, mente at have gjort et godt Arbejde for Foreningen, og at nye Kræfter burde træde til for at overtage „Drengens“ Røgt og Pleje, han udtalte, at det var en rask Knægt, men han skulde holdes i Ørene og dog behandles godt, for at han kunde trives og vokse sig stor og stærk; Per Jørgen var dog villig til at forblive i Bestyrelsen, og man var derfor enige om at udvide denne fra 5 til 7 Medlemmer og samtidig anmode Regnskabschef ved Statstelegrafen, V. Munck, 289—4—88, og mig om at indtræde. Ved en meget livlig Generalforsamling den ²⁸/₁ 1914 blev vi indvalgte og ved et paafølgende Bestyrelsesmøde den ⁷/₂ blev jeg valgt til Formand.

Lysten til at deltage i Arbejdet havde jeg, og der var Opgaver nok at tage fat i, under Arbejde var Sammenslutningen af Pionerforeninger Landet over, Anskaffelse af Fane og Emblem, Bladet „Pioneren“ kneb det med, som saa ofte senere, at holde oven Vande, Byggefond vilde man oprette, Veteranfesten (50 Aarsdagen) stod for Døren o. m. a.

Arbejdet gik nu ikke saa let og glat, som jeg havde tænkt mig. Pionerne er et selvstændigt Folkefærd, og da Soldaterkammerater er udgaaede af vidt forskellige Samfundslag og uddannede i forskellige Livsstillinger, er det ikke altid saa let at faa samlet alle under en Hat, dertil kom saa Krigen med dens Rationering, hvor det var et Problem, om man kunde opnaa at faa et lille Stykke Sukker til en Kop af det Fludium, der gik under den falske Varebetegnelse Kaffe, og Restriktioner, der forlangte alle Foreningslokaler lukkede Kl. 11, hvilke ofte gjorde Skaar i vore Dispositioner ved Fester o. lign. Alligevel fik jeg megen Glæde af Arbejdet i min Formandstid, selv om der til Tider udkæmpedes drabelige Slag, de efterlod ingen Bitterhed hos mig og vi endte næsten altid med at mødes i Fordragelighed og god Forstaaelse ladende Personlighederne fare.

Det var en arbejdsivrig og levende Bestyrelse, jeg kom ind i, og dens Medlemmer var mig ganske ukendte, Formanden, „Per Jørgen“ 66—5—84, der ovenfor er nævnt, er sammen med Fabrikant L. Friis, 92—5—84, Stifter af Foreningen, den var hans Kælebarn, og han har pekuniært ofret meget for dens Start og senere Trivsel.

Friis var Næstformand, han gjorde et stort Arbejde for Foreningen i dens første vanskelige Aar, og endnu 25 Aar efter sidder han som Næstformand, han er stadig Foreningens faste Punkt.

Kassereren var Husejer S. Østergaard, 211—3—76, han afgik først i 1917.

Sekretær var Forretningsfører J. C. Hansen, 453—9—98, han tog kort efter Navneforandring til Heemose og var paa det Tidspunkt Redaktør af „Pioneren“, en intelligent og dygtig Mand, der alene bestred Redaktionen paa umærket Maade, alligevel kom han ud for en aldeles meningsløs og uberettiget Kritik, der bevirkede, at han i 1915 trak sig ud af Foreningen. Han indtraadte dog senere atter i denne som Medlem.

Et meget virksomt Medlem af Bestyrelsen var Togfører H. Heeschen, 215—4—79, den høje, stoute, flotte Mand var i 1912 faldet af Holtetoget og paadrager sig en Rygskade, det tog Aar før han helt rettede sig igen. Heeschen havde været meget virksom for Anskaffelsen af vor Fane og af vort Emblem, han havde ogsaa paa anden Maade udført et godt Arbejde i Foreningen.

Naar jeg nu gaar over til at omtale nogle betydende Begivenheder i min Formandstid, er der et Navn, der lysende kaster Glans over Foreningen, og det er Excellencen, Generalløjtnant A. G. Nyholms. Fra det første Stævne, hvor Excellencen som Oberstløjtnant og Regimentskommandør modtog de faatalrige mødte jubilerende gamle Soldater paa Kasernen, og indtil 1918, da Excellencen udnævntes til Generalmajor og Københavns Kommandant, har han med aldrig svigtende Velvillie, Imødekommenhed og Forstaaelse været Foreningen gunstig stemt, ligesom han altid lagde Stil og Farve over vore Sammenkomster paa Kasernen. Endnu den Dag i Dag følger Excellencen jo Foreningen paa dens Vej mod de næste 25 Aar.

1914 afholdtes et stort Veteranstævne paa 50 Aarsdagen den 18. April, Veteraner og Soldaterforeninger samledes i det nu nedrevne Lørups Ridehus i Upsalagade. Et anseligt Veteranog drog ud fra Ridehuset for at nedlægge Kranse paa Krigergravene paa Holmens og Garnisons Kirkegaard. Paa Togets Vej dannede Soldaterforeningerne Spalier, og Foreningerne sluttede op efterhaanden som Toget var passeret, dette fortsatte til Amalienborg, hvor Kongen fra Palæets Balkon talte til de gamle Veteraner.

Det var derefter Meningen, at Kongen skulde ride ud paa Pladsen for at hilse paa Veteranerne; i den Anledning var der foretaget et Arrangement bestaaende af 3 Fløje, saaledes at Veteranerne stod paa en Fløj, Soldaterforeningerne paa en anden og Publikum paa en tredie, Kongen skulde saa ride rundt og hilse paa de forskellige Grupper, men da Kongen kom til Syne i Spidsen for en pragtfuld Kavalkade, brød Arrangementet fuldstændigt sammen under den Jubel, som Kongens Tilsynskomst bevirkede, Kongen blev straks skilt fra sit Følge, da Veteranerne styrtede frem, fordi Kongen begyndte at trykke enkelte i Haanden, paa mindre end et Øjeblik var Kongen Midtpunktet i en brusede, sydende Hvirvel af Veteraner, der alle vilde have et Haandtryk, og Begejstringen kan kun sidestilles med den, der fandt Sted paa Genforeningsdagen i Sønderjylland, højt til Hest, glædestraalende blev Kongen trængt fra den ene Ende af Pladsen til den anden trykkende tusinde Hænder.

Dagen efter var Ingeniørveteranerne Pionerforeningens Gæster paa Kasernen, det var lykkedes os ved Plakater i Lørups Ridehus Dagen før og en Stang med Pioneremblemet i original Udgave, en Lærering med Spade og Karabin, at samle 28 Pionerveteraner paa trods af, at Veteranerne samtidig var budt til Fest af Københavns Kommune paa Raadhuset og af Frederiksberg Kommune paa Frederiksberg Slot.

Veteranerne samledes paa Pladsen foran Gymnastikhuset, hvor Regimentschefen, Oberstløjtnant Nyholm, hilste paa Veteranerne, disse og Foreningens Medlemmer tog derefter Plads i det festligt smykkede Gymnastikhus, og da Regimentschefen tilsidst gik op til sin Plads gørende stram Honnør for de gamle Veteraner, kunde man se dem ranke de gamle Rygge, medens Øjnene straaledede ved den Honnør, der vistest dem.

Efter en Tale for Kongen, holdt Kaptajn Wagner et udmærket anskueligt Foredrag om Ingeniørernes Deltagelse i Krigen. Kaptajnen støttede sig til to store kolorerede Vægkort over Dannevirke og Dybbølstillingen, og han havde tilrettelagt sit Foredrag saaledes, at Veteranerne stadig var med, det var øjensynligt, at det var Virkeligheden rykket 50 Aar frem i Tiden.

Efter at den ved Regimentschefens Imødekommenhed stilfulde Fest var til Ende, samledes man til en solid Frokost i Fælleshusholdningen hos Økonom Nordby, Taler og Sange afløste hinanden, og Formanden reciterede nedenstaaende Digt af Formanden for Odder Pionerforening, Kommuneingeniør Eckhausen:

Paa Pontonbroen 18. April 1864.

Luften er fyldt med bragende Lyde,
Ild og Flammer som af Heksenes Gryde.
Brag af Kanoner, Skrald af Granater,
Smertens- og Dødsraab af ramte Soldater.
Kampen paa Dybbøl Banker er endt,
De danske har sig mod Alssund vendt.
Endnu en Tørn med Fjenden de tage,
Saa lyder Signalet igen: „Tilbage!“

Over Pontonbroens Plankedæk
Haster de slagne Helte væk.
Dog ikke alle, tilbage er flere,

Skønt der ikke skal kæmpes mere.
Tilbage i Vest staar en lille Trop
Pionerer, der bryder Landfaget op.

Pionererne kæmpe paa deres Facon.
Øksehug lyder fra hver en Ponton,
Strømankrets Tove de overhugge,
Strækbjælkernes Kamme de løfte af Bukke.
„Hurra, Kammerater! Hal mod Vindankret op,
Endnu et Stykke vi Broen maa føre,
Endnu et Tag, saa siger vi Stop,
Resten af Arbejdet kan Strømmen gøre.“

Fjenden nærmer forsigtig sig Stranden;
Er Brohovedet rømmet, er Danskerne væk?
„Ja, de er flygtet! Fremad, for Fanden!“
„Skyd paa Pontonerne og gør dem læk —“
„Skyd Brovagten ned, før de hjælpes af Strømmen,
Broen vi tager, og Als bliver Lønnen.“

Salverne brage, Bud Blyet bringer,
Tovene rammes, enkelte springer,
Pionererne hale, saa Knoer bli'r hvide;
Nu gælder det! Hver Mand for tvende at slide.

Salverne brage, Blyet bringer Bud,
Der faldt en Mand over Rælingen ud.
Der ligger en over Ankertræet,
Der faar en en Kugle i Knæet;
Men Resten vedbliver at hale og slide.
„Hurra! Nu er Strømmen paa den rigtige Side.“
Nu svinger Broen, som den skal og maa;
Denne Gang sejrede de faa.
Fra Slesvigsiden svinger Broen bort,
Pionererne er færdig med deres Akkord.
Prøjserne blæse: „Skyd ikke mer!“
vi stopper dog ej den danske Pioner.

Efter Frokosten toges et vellykket Billede af Veteranerne, Billedet blev indrammet og tilstillet Regimentschefen, Kaptajn Wagner, Ingeniørløjtnantsselskabet og Ingeniørunderofficersforeningen.

Da Initiativet til Sammenslutning af de bestaaende Pionerforeninger er udgaaet fra Københavns Pionerforening, skal her indskydes et kort Referat af disses Start, der skulde dog gaa Aar før Sammenslutningen var fuldført. Grunden lagdes ved et Møde den $\frac{4}{5}$ 1913 i København af de 5 bestaaende Foreninger: København, Frederiksborg, Odense, Fredericia og Odder, der valgtes en foreløbig Bestyrelse paa 8 Medlemmer og et Forretningsudvalg paa 3 Medlemmer, der skulde udarbejde Love m. m.

Den $\frac{7}{4}$ 1914 vedtog Københavns Pionerforening at tiltræde „De danske Pionerforeninger“ og den $\frac{4}{5}$ 1914 vedtoges Lovene paa et Delegeretmøde, hvor kun Københavns Forening var repræsenteret. Paa samme Møde blev Tegningen til vort Emblem forelagt, efter at den var approberet af Ordenskapiuleet, Regimentet og andre Autoriteter.

Da kun Københavnsforeningen var repræsenteret paa Mødet, blev Bestyrelse ikke valgt, idet man lod Forretningsudvalget fungere som saadan indtil Delegeretmødet i Maj 1915, paa dette Møde valgtes den første Bestyrelse endskønt atter kun Københavnsforeningen var repræsenteret, og dens første Formand blev Fuldmægtig senere Kontorchef O Eddelien, 101—5—99, denne udførte indtil sin Afgang i 1921 et stort grundlæggende og banebrydende Arbejde i „De danske Pionerforeninger“, ved hans Afgang var Foreningernes Antal vokset til 16 og Organisationen var lagt udmærket tilrette, ligesom Samarbejdet mellem Eddelien og Københavnsforeningens Bestyrelse var ganske ideelt.

I de første Aar var det dog Københavnsforeningen, der holdt baade Bladet „Pioneren“ og „De danske Pionerforeninger“ oppe, Bladet overgik først i 1917 til De danske Pionerforeninger dog med Eddelien som Redaktør fra 1914; fra September 1920 overtog jeg Redaktionen. Først i 1919 kunde Hovedbestyrelsen staa paa egne Ben uden pekuniær Støtte fra Københavnsforeningen.

Den $\frac{5}{5}$ 1914 oprandt en stor Dag for Københavns Pionerforening, idet en af Foreningens smukkeste Fester, Stævnet i Forbindelse med Indvielsen af vor Fane, afholdtes; ogsaa her var det Regimentschefen, der skabte en stilfuld Ramme om Festen.

For første Gang henvendte Foreningen sig til Ingeniørkorpsets øverste Chef General Grüner for at formaa ham til at slaa det første Søm i Fanen og ved sin Nærværelse at gøre Faneindvielsen saa festligt som muligt.

Dagen oprandt — med Regnvejr — den første og eneste Gang i de 20 Aar jeg har været til Stævne, og da Deltagerne strømmede til Kasernen, gik de i Læ allevegne, hvor saadant fandtes, det saa ikke lysteligt ud, men heldigvis, da Klokken slog 10 og Deltagerne traadte an, brød Solen frem, en frisk Blæst bragte Tørvejr.

Hele Regimentet var beordret opmarscheret paa 3 Sider af en Firkant, paa den 4. Side stod de gamle Pioner og Gardehusarernes Musikkorps, en Talerstol, dekoreret med danske Flag var rejst midt for, og medens Regimentet præsenterede Gevær, ankom Ingeniørgeneralen med et stort Følge af Officerer.

Generalen besteg Talerstolen og slog det første Søm i vor Fane for Kongen, Regimentschefen slog det andet Søm i for Fædrelandet og Formanden for Pionerforeningen det tredje for Regimentet.

Derefter blev en Fanesang, forfattet af Bestyrelsesmedlem Regnskabschef Munck, afsunget. Sangen er optrykt i Pionerens Nr. 7, Aargang 1914.

Efter Sangen kom Festens mest højtidelige Øjeblik, da den høje, stoute Togfører Heeschen løftede Fanen og medens Kommandoraabene: „Giv Agt, præsenter Gevær“ og Fanemarchens Toner lød over Pladsen, gik vor første Fanebærer i en smuk, stram og stilfuld Et-March i en Trekant fra Talerstolen til højre Fløj af Pionerkammeraterne, ned langs hele Fronten og derefter tilbage til Talerstolen, den friske Blæst foldede den smukke Silkefane, med vort Emblem i Guld præget i Korset, ud.

Den ¹⁸/₁₂ 1914 afholdtes et Fællesmøde af en Del af de herværende Soldaterforeninger, deriblandt Pionerforeningen, for at indgaa med en Henvendelse til Regering og Rigsdag angaaende Militærmusikkens Bevarelse, dette Møde blev Indledning til den senere Sammenslutning af danske Soldaterforeninger.

Et af de festligste Stævner i min Formandstid var Stævnet den ¹⁰/₅ 1917. Hvad der gav dette sit særlige Præg, var en Flyveopvisning af Sergent Erlind, efter et Foredrag om Flyvemaskinens Indretning og Flyveteknik af Flyverløjtnant Engberg. Flyvningen var jo dengang noget forholdsvis nyt og havde i hvert Fald for os hele Nghedens Interesse.

Under Flyveopvisningen havde Sergent Erlind daværende Regimentsadjutant, Premierløjtnant Friis med som Passager, det var første Gang, Friis prøvede Turen, og Erlind morede sig med at give Premierløjtnanten en ordentlig Rutschetur, d. v. s., at han uafbrudt hævdede Maskinen for derefter hurtigt at lade den falde, og det kan give Anledning til nogle slemme Søsugeførmelser, men Premierløjtnanten klarede Turen med Bravur.

Bagefter var der de sædvanlige Opvisninger i Ryvangen, blandt hvilke vi nu maa savne Telegrafkompagniets flotte Opvisning med de firspændige Telegrafvogne, der i flyvende Fart foer gennem Terrænet, efterfulgt af de i skarpt Trav liniebyggende Pionerer, det tog sig ud; men har nu som saa meget andet i Hæren af brillerende Opvisninger maattet vige for praktiske motoriserede Krav.

I Stævnet deltog den afholdte Skolechef fra 1892, Kaptajn Poulsen, der senere blev Formand for Viborg Pionerforening, det tør nok antydes, at ikke mange Officerer har som han været forgudet af Pionererne baade som Skolechef og senere under Krigen som Leder af Armeringsarbejderne ved Limfjorden og andre Steder i Jylland.

Den ³¹/₃ afholdtes en stor Fest i Idrætshuset, hvor 700 Soldaterforeningsmedlemmer bød 300 fra Frankrig hjemvendende sønderjydske Krigsfanger Velkommen tilbage. Idrætshuset var pragtfuldt smykket, Bord stod ved Bord med smagfuld Opdækning til ca. 1000 Mennesker, Taler fulgte Slag i Slag, Kunstnere og Sangere medvirkede, det blev til en Begejstringens Ild, en national Stemning, der løftede langt ud over Daglivets Smaatterier.

Paa Dannebrog's 700 Aarsdag ¹⁵/₆ 1919 var Pionerforeningen Medindbyder til en Borgerfest, hvor et Rigsbanner under stor Højtidelighed blev overrakt Kongen paa Amalienborg Slotsplads med en efterfølgende Aftenfest i Kongens Have.

Paa Genforeningsdagen ¹⁵/₆ 1920 afholdtes en stor Fest paa Stadion arrangeret af Soldaterforeningerne; alle Veteraner, civile og militære Autoriteter var indbudte, Festen overværedes af Tusinde af Tilskuere med Kongefamilien i Spidsen, et 100 Mands Orkester under Ledelse af Kapelmester Schnedler Petersen spillede nationale Melodier. Samtlige Soldaterforeningers Faner, efterfulgt af hver sin Fanevagt førtes Pladsen rundt, idet Fanerne sænkedes for Veteranerne, Sange og Taler vekslede og i selve Genforeningsøjeblikket gik Dannebrog til Vejrs paa 100 tomme Flagstænger, der var rejst omkring hele Pladsen, der var selvfølgelig stormende Begejstring og Festen gav et Overskud paa ca. 2400 Kr., der anvendtes til Uddeling af Hædersgaver til Veteraner og Veteraner; der blev tildelt Pionerforeningen 4 Portioner à 35 Kr.

Genforeningsfesten i Sønderjylland (Kongens Indtog) ¹¹/₇ 1920 var Pionerforeningen særlig interesseret i, Dannebrog skulde jo gaa til Tops paa Flagmasten paa Dybbøl, og den 22,5 m høje

Mast var skænket af vor Forenings gamle Formand, Tømrermester P. Jørgensen, medens Flaglinen var skænket af Oldermænd, Rebslagermester Oscar Hansen, 442—4—83. Tømrermester H. Bruun-Kornerup, 92—2—70, havde desuden givet et betydeligt Beløb til Planens Realisation.

Der var da ogsaa en Del Medlemmer med Formanden i Spidsen, der vilde derover, men vi havde en Del Betænkeligheder med Hensyn til, om vi overhovedet kunde komme nogenlunde samlede afsted, alle Tog var mere end overfyldte; det var ikke alle, der havde den Energi, som den 73 aarige Tømrermester Bruun Kornerup, der om Eftermiddagen den 10. satte sig paa sin Cykle i København, for den næste Formiddag at støde til os paa Dybbøl, efter han om Eftermiddagen og Natten havde cyklet over Sjælland, gennem Fyen til Fredericia, og derefter ned i Sønderjylland.

Som Jernbanemand tog jeg med et Ekstratog, der ellers kun førte Garden til Sønderborg, allerede dette var en Oplevelse, idet Afdelingen bestod af ældre hjemsendte Gardere, der efter Ansøgning havde faaet Tilladelse til at trække i Kongens Klæder for at indgaa i Æreskompagniet.

I Fredericia fandt jeg et aldeles overfyldt Tog, i hvilket jeg traf de gamle Pionerer, og med dem fulgte jeg ned gennem det gamle, flagsmykkede, genvundne Land. Hvad der fandtes af højste Dannebrog trodser enhver Beskrivelse, langs Banelinien stod Beboerne og vifted til Toget mange Sieder med store Dannebrogslag.

For Pionererne, som for alle andre, var der to Spørgsmaal, der var brændende, det var Madspørgsmaalet og Natlogis, begge var lige vanskelige, men raadville var Pionererne ikke, de mødte med nogle gevaldige Madpakker, der kunde tage et Par Dage. Hotelophold fik jeg klaret, jeg havde underhaanden faaet at vide, at der i Sønderborg vilde blive oprangeret nogle Togstammer med nye 2. Klasses Vogne, som i Nødsfald kunde benyttes til Natophold. Ankomne til Sønderborg sikrede jeg mig en af disse Vogne, og der installerede vi gamle Pionerer os hver i sin Kupe, vi havde det ikke alene helt hyggeligt, men ogsaa ganske gratis.

Vi kom sent om Eftermiddagen til Sønderborg og om Aftenen samledes vi paa Hotel Alhambra, der laa smukt ved Alsund, og hvor vi tilbragte en hyggelig Aften med vældig national Begejstring; der blev spillet af et lille Orkester og sunget Fædrelandssange ustandseligt. Paa en Gang lød Raabet, nu kommer Garden, og vi foer ud alle Mand for at se vor egen Garde, der med fuld Musik, for første Gang siden 1864, gik over Pontonbroen til Sønderborg, hvor den indkvarteredes paa Marinestationen. — Vi kom hjem til vor Jernbanevogn Kl. 12 og skulde nu rigtig sove ud til den anstrængende Dag, der forestod, men vi havde ikke regnet med det bekendte Pionerhumør. Kl. 4 om Morgenen gik Næstformanden, Skrædermester M. Thind, 151—1—89, op og ned af Sidegangen og blæste Reveillen, og enten vi peb eller sang, maatte vi op fra vort gode Leje, og der dækkedes et overdaadigt Frokostbord af de medbragte Fødevarer, Øl og Snaps, i en af Kupeerne, og medens Solen straalende stod op over Alsund, spiste og drak vi en Frokost, som skulde vi mindst sulte i de næste 2 Døgn, tale om Søvn var der ikke mere, vi maatte til Dybbøl. Festlighederne paa denne Dag skal ikke beskrives her, kun skal jeg anføre, at vi paraderede ved Flagmasten, da Dannebrog langsomt gik til Tops under Kongens Forbikørsel, medens Musikken spillede „Kong Kristian“.

Gjessing.

Henningsen.

Per Jørgen.

Stilling.

Thind.

Efter Genforeningen tog vi hjem over Mommark-Faaborg efter et Par anstrengende Dage, en ældre Stationsforstander, der havde sluttet sig til os, glemte aldrig siden Pionerne, han beundrede deres Udholdenhed, selv maatte han søge Rekreation flere Dage efter Turen.

Paa Kongens 50 Aars Fødselsdag den ²⁶/₉ 1920 deltog Pionerne i stort Antal med Damer og vor Fane i Spidsen i et stort Folketog fra Kristiansborg til Amalienborg, i god March med Fodslag og Retning i Geledderne repræsenterede Pionerne værdigt vor Forening.

Den ²⁹/₁ 1919 indvalgte Skrædermester M. Thind, 151—1—89, Foreningens senere mangeaarige Formand, i Bestyrelsen, den ²¹/₁ 1920 indvalgte Ingeniørkaptajn J. M. Rørbye, 223—5—94, han var os en udmærket Støtte til sin Død ³/₄ 1922. Den ³⁰/₆ 1921 deltog jeg for sidste Gang i et Bestyrelsesmøde, efter den ¹⁸/₆ at være valgt til Hovedbestyrelsens Formand.

Naar man som jeg, da jeg indvalgte i Bestyrelsen, blev modtaget med de Ord: „Ja, nu kan du gøre, hvad du vil, Medlemmerne er ikke til at tromme sammen“, var det med stor Tilfredshed, jeg saa tilbage paa de Resultater, der var opnaaet i Aarenes Løb trods den gennemstaaede Krigstid, der havde hæmmet vort Arbejde i høj Grad. Foreningen var i glædelig Fremgang og Vækst og vi var stolte af, at 100—125 Medlemmer mødte op, hver Gang vi kaldte. Det er med Glæde, jeg har set denne Fremgang stadig fortsættes og forøges under min Efterfølger, Skrædermester M. Thind.

Fra min Tid som Formand.

M. Thind.

I Anledning af 25 Aars Dagen for vor Forenings Stiftelse vil det sikkert ikke forundre, at jeg føler Trang til at genopleve og — saa godt jeg evner — søge at fremdrage af min Erindring nogle Træk fra Københavns Pionerforenings Liv, fra den Forening, der for mig rummer saa mange kære og uforglemmelige Minder.

Under trange Kaar saa Foreningen Lyset, men Vanskelighederne blev overvundet, og nu i Dag staar Foreningen vel konsolideret.

Mindet om alle de kære gamle Veteraner staar blandt de kæreste. I min første Tid som Formand opsøgte jeg alle i København og Omegn boende Veteraner, og disse blev indmeldt i Pionerforeningen og blev senere udnævnt til Æresmedlemmer. Det var altid interessant at høre om deres Indsats for at værne om vort Fædreland — for Sønderjylland med Dybbøl og alle de kendte Steder. Naar disse kære gamle Veteraner modtog Kongens og Fædrelandets Paaskønnelse for deres Deltagelse i Krigen, var det mig altid en stor Ære at være til Stede — og her vil jeg ikke glemme, at General-løjtnant Nyholm omfattede alle Veteraner med varme Følelser og den største Interesse. Den smukkeste Oplevelse fra Veteranernes Tid var, da jeg den 15. Juni 1925 paa Genforeningsdagen ledsagede Veteran, Tømrer Carl Jensen ned til De danske Fæstningsartilleristers Mindestensafsløring for den frivillige svenske Sergent Lundstrøm, der havde udvist stor Tapperhed under Dybbøls Belejring, og som faldt under Stormen den 18. April. — Da vi naaede ned til Dybbøl standsede Veteran Carl Jensen gentagne Gange for at iagttage alle de kendte Steder, og saa vandrede alle Minderne fra 1864 frem hos den gamle Pioner.

I Dybbøl Skanser modtog Carl Jensen Dannebrogsmændenes Hæderstegn af Artillerigeneral Ernst i Overværelse af Kaptajn Helsted, der repræsenterede Ingeniørkorpset.

Under min Virksomhed har jeg altid mødt Velvilje og Forstaaelse hos de forskellige Ingeniørgeneraler og Regimentschefer samt alle øvrige Befalingsmænd, men blandt disse er dog General-løjtnant Nyholm den, der lige fra Foreningens første Dage og endnu følger Foreningen med største Interesse og Omsorgsfuldhed, og da det er den eneste Generalløjtnant, der er udgaaet fra Ingeniørkorpset, har det allid været en stor Ære for vor Forening, at netop den havde fundet Generalløjtnantens særlige Interesse.

Indenfor De danske Soldaterforeningers Samvirke har det fra første Gang, jeg blev valgt som

Repræsentant, været mig meget opbyggende at mødes med alle de forskellige Kammerater fra andre Vaabenarter. Selv om man synes bedst om sit eget Vaaben, er vi dog alle klar over, at det er en Nødvendighed, at vi alle staar Skulder ved Skulder, naar det gælder vort Fædrelands Vel. I Soldaterforeningerne kom jeg ind i Forretningsudvalget som Kasserer.

Fra Soldaterforeningernes Virksomhed vil jeg fremhæve: Afløringen af Christian den IX's Rytterstatue, Modtagelsen af den belgiske Konge, Veteranfesten i Paladsteatret i 1924 og i Nimb 1929, der begge i enhver Henseende var højtidelige, stemningsfulde og smukke Mindefester for Kampen paa Dybbøl.

Men over alt dette staar dog Turen til Sverige og Norge i 1930 for at bekrænse de der begravede Veteraner fra Krigen i 1864, fire i Stockholm, en i Østersund og fem i Oslo. 18. Regiments Veteranforenings Fane var med paa Turen, og den vakte overalt stor Beundring. Da vi aflagde Besøg hos den 90-aarige Veteran Direktør Walgreen, kyssede han Fanedugen og udtalte, at det var ham en stor Glæde, at han endnu i sin Livsaften kunde staa under den samme Fane, som han havde kæmpet i 1864. —

I min Formandstid var jeg med til at faa oprettet en Enkehjælpekasse for Københavns Pionerforening, og det har været mig en stor Tilfredshed, at denne Enkekasse gentagne Gange har været benyttet.

I 1930 modtoges en Anmodning om Tilskud fra Foreningen til Fregatten „Jylland“s Bevarelse, og jeg syntes da, at det var langt smukkere at foretage en Indsamling fremfor at yde et vist Beløb af Foreningens Kasse, og det lykkedes ogsaa at indsamle en ret pæn Sum.

I mine sidste Formandsaar mærkede jeg, at Arbejdet efterhaanden tiltog mere og mere i Omfang, og mit Helbred kunde ikke altid strække til, men jeg havde da en god Hjælp og Støtte i den daværende Sekretær, Ingeniørassistent J. Jueltoft, som jeg, da jeg — skønt jeg havde et Aar tilbage af min Valgperiode — trak mig tilbage fra Formandsposten, anbefalede som min Efterfølger, og det har da ogsaa vist sig, at han som Formand for Foreningen ikke har gjort min Anbefaling til Skamme, men er den rette Mand til at føre Foreningen videre fremad. —

Det er mig en Glæde, at jeg stadig som valgt Repræsentant i Danske Soldaterforeningers Samvirke kan have Føling med og deltage i Soldaterforeningsarbejdet.

Minderne fra Pionerforeningen af 6. November 1909 vil altid blive bevaret, og de drages tit frem i mine Tanker, og de vil altid staa for mig som nogle af de smukkeste, jeg har oplevet.

Fra Trondhjem; hvor man staar paa Kirkegaarden efter Bekransningen af en gammel Veterans Grav. Paa Billedet ses fra Venstre Veteranens Søn og Obersløjtnant Rambusch, der i min Soldatertid havde været min Kaptein og nu paa denne Tur var min bedste Ven og Rejsefælle, samt længst til Højre den danske Konsul Professor Wiith Knudsen.

Fra min Tid.

Jens Jueltoft.

Da jeg paa Generalforsamlingen den 23. Februar 1933 — efter 4 Aars Virksomhed som Sekretær — valgtes som Formand for „Københavns Pionerforening af 6. November 1909“, var jeg

Jens Juelløft.

ikke ukendt med Foreningens Virksomhed, men det var dog alligevel med lidt bange Anelser, at jeg begyndte mit nye Arbejde. Der havde jo aldrig før været en saa ung Formand i „Københavns Pionerforening af 6. November 1909“, hvorfor da ogsaa den første Tanke var: „Mon de ældre Kammerater vil synes om mig, eller vil de føle, at jeg er for ung for dem?“ Det gik dog hurtigt op for mig, at jeg havde fundet Sympati ogsaa hos de ældre, og dette styrkede mig i mit Arbejde for at føre Foreningen frem i den Aand, som Foreningens Stiftere havde grundlagt.

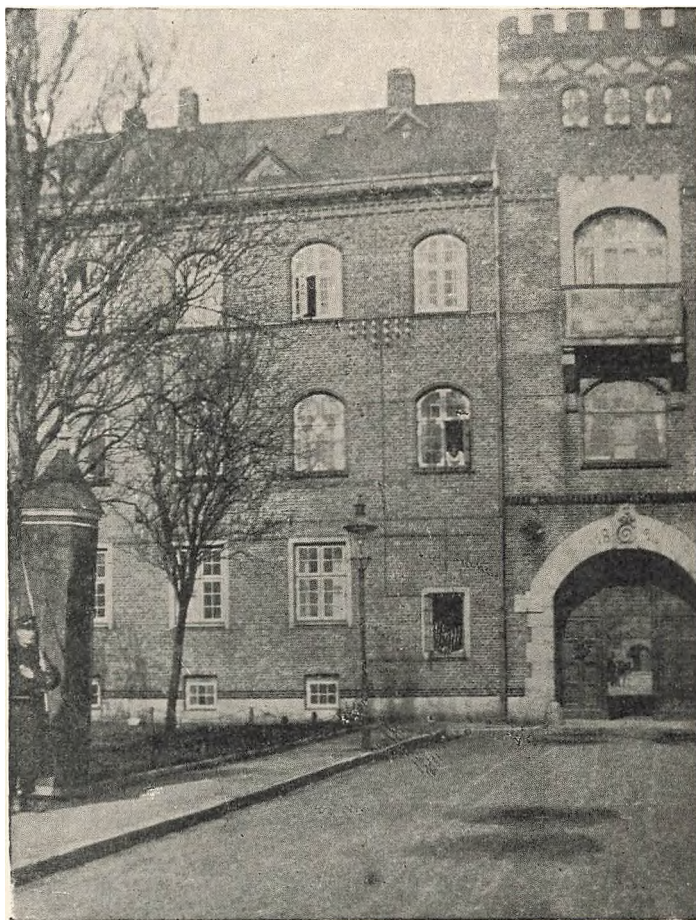
I Pionerforeningen har jeg altid følt mig hjemme og godt tilpas blandt alle de mange venlige Kammerater. Minderne fra Ungdommens Dage er blevet opfrisket, og det fra Soldatertiden grundlagte Kammeratskab er blevet betydelig styrket ved at være tilsluttet alle disse brave, gamle Pionerer.

Vi kommer jo ofte til at tænke tilbage paa Kasernen og Øvelsespladsen i Ryvangen, og det er alt dette, der med usynlige Baand knytter os sammen.

Vi ser paa Kasernen, vi kender den saa godt; der føler vi os liksom hjemme.

Den ligner jo næsten et kongeligt Slot — den kan vi nu slet ikke glemme. Og naar vi staar opstillet flot paa Geled, saa hænder det en stille Taare glider ned. Minder, Minder om de glade Dage, da man ung og frejdig klared' alle Skær. Tit man gaar og ønsker sig tilbage til den fjerne Tid, da man var Pioner.

At vi er Kammerater, vi altid huske maa; det er som i Ungdommens Dage. De Minder, vi ejer, dem maa vi passe paa, den Tid kommer aldrig tilbage. Vi husker det hele som om det var i Gaar, Erindringen lever for os Aar for Aar. Minder, Minder som vi alle kender, og som altid huskes, naar vi samles her. Her du finder alle dine Venner, rigtig gode, gamle, brave Pioner'.

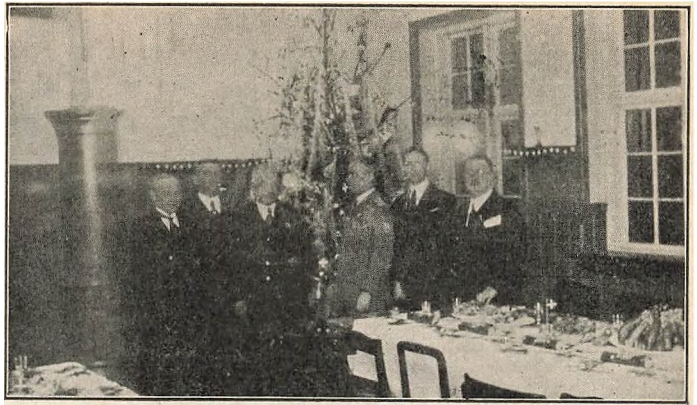
Kort efter, at jeg havde overtaget Formandsposten, væltede Soldaterforeningernes Flagmast paa Dybbøl Banke, og jeg kom nu som Repræsentant i Danske Soldaterforeningers Samvirke's Repræsentantskab med i et ret omfattende Arbejde for at faa rejst en ny Flagmast.

I Oktober Maaned 1933 arrangeredes en vellykket Underholdning paa Kasernen i Gymnasiksalen, en Underholdningsaften, som alle de deltagende Soldater vil mindes med Venlighed efter Hjemsendelsen.

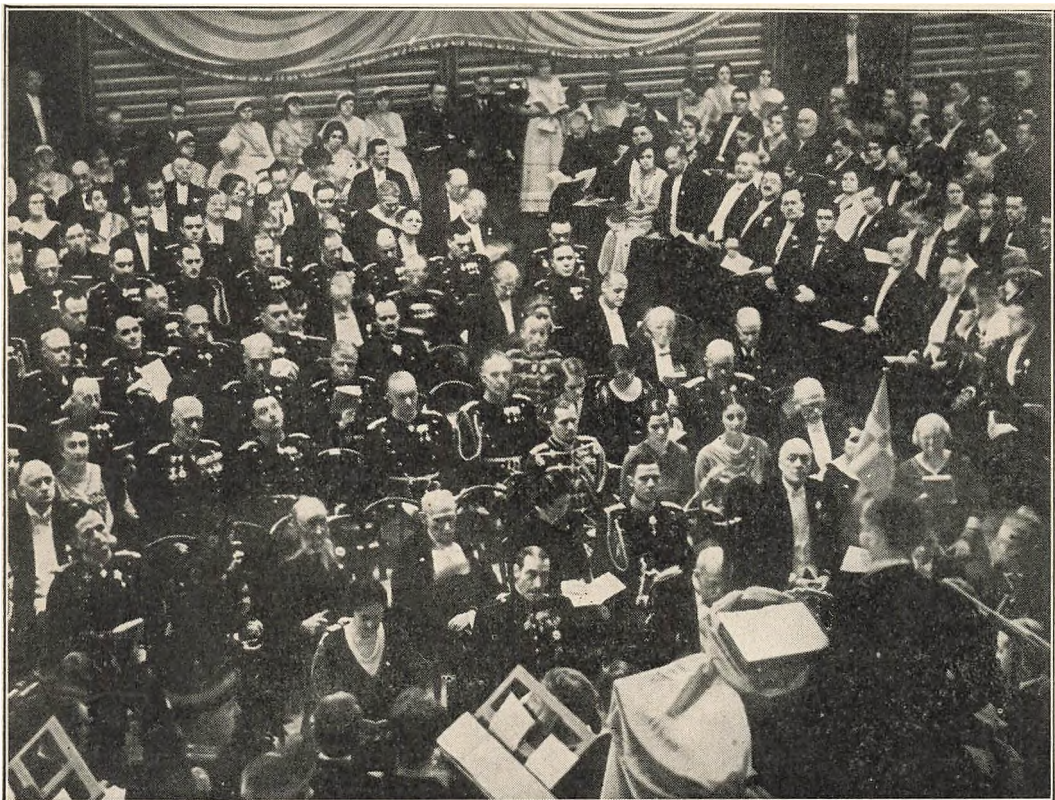
Det var en uforglemmelig Aften, der vil spores ud over det ganske Land, — og det vil være en Sammenkomst, der vil staa som en smuk Begivenhed, en Begivenhed, der sent vil glemmes, og først og sidst vil det være en smuk Erindring for de indkaldte Pionerer.

Disse Underholdningsaftener paa Kasernen har altid staaet for mig som noget af det smukkeste og mest tilfredsstillende at være med til, idet man altid har følt, at de unge Soldater var meget taknemmelige og glade for vort Arrangement. En anden Fest, som har en lignende Interesse, er Juleaften paa Kasernen. De, som har overværet en saadan Aften, vil erkende, at det er en smuk og stemningsfuld Juleaften, der bydes alle de tjenstgørende Soldater.

En Fest, som ogsaa hører til de faa store højtidelige Fester, var den af Danske Soldaterforeningers Samvirke arrangerede 70 Aars Mindefest for Kampen paa Dybbøl den 18. April 1864. Det var en i alle Henseender smuk, national Mindefest, der fandt Tilslutning af alle danske Mænd og Kvinder.

Juleaften paa Kasernen 1929.

Det har været en sand Fornøjelse at være med i Arbejdet med Hensyn til Arrangement af Fester og Sammenkomster, hvad iøvrigt gælder alt Soldaterforeningsarbejde, og det har virket opmuntrende at se Deltagerne være tilfredse. — En Ting vil jeg ikke glemme, og det er, at jeg i min Formandstid har været saa heldig at have gode Kammerater i Bestyrelsen, som alle har bidraget til, at alt er gaaet saa godt.

Der har været tre af den faste Garde, nemlig L. Friis, L. Andersen og Sigv. Petersen, der alle har deltaget i Bestyrelsesarbejdet i en lang Aarrække, men af disse er dog L. Friis den, der har været længst med — og han kan se tilbage paa 25 Aars veludført Arbejde i Bestyrelsen.

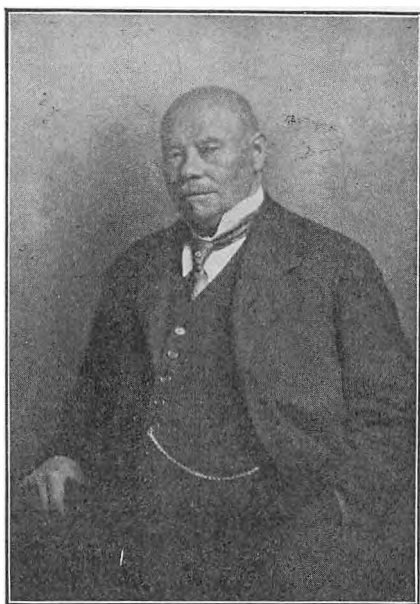
Paa Foreningens 25 Aars Jubilæumsdag vil det være med en vis Stolthedsfølelse og Glæde, at jeg fungerer som Foreningens Formand, naar jeg tænker paa, at Foreningen er stiftet af en af min egen Faders Soldaterkammerater af Aargang 1884, L. Friis, der — ligesom jeg — er født og opvokset paa Lolland.

Som den, der i Dag er Foreningens Leder, vil jeg takke alle — baade ældre og yngre — med hvem min Virksomhed som saadan har bragt mig i Forbindelse, og som har Andel i alle de gode, lyse Minder, der for mig har Tilknytning til „Københavns Pionerforening af 6. November 1909“, og udtale Forvisningen om, at alle vi gamle Pionersoldater fortsat vil gøre vort bedste til Gavn og Glæde for vort kære Danmark, og som i Fortiden vil vi fremdeles arbejde enigt og med Kraft paa at værne og styrke vor Forening.

Sammenhold — gyldne Ord,
vore Minder vil vi hygge,
paa Kam'ratskab vil vi bygge
hvorend Pionerer bor.
Vi de spredte Kræfter samle,
og gaa frem i samme Spænd:
Enighed skal knytte
Læringens Mænd.

Foreningens Fædre.

Tømrermester P. Jørgensen, Lyngby, Pioner 66—5—1884, Foreningens Stifter og første Formand (1909—1914), der populært blev kaldet „Per Jørgen“, blev født den 21. Juli 1863, blev indkaldt til Ingeniørregimentet den 10. Maj 1884, hvor han gjorde Tjeneste indtil 3. Oktober 1885. Han deltog i det den Gang kaldte forcerede Pionerarbejde, der forskaffede ham Arbejdstegnet.

Da Krigen udbrød i 1914 stillede han sig til Raadighed for Oversvømmelseskommendoen til Betjening af Sluseværkerne ved Mølleaaen fra Lyngby til Strandmøllen.

Ved Genforeningen 1920 skænkede han den høje Flagmast paa Dybbøl og udførte gratis alt Tømrerarbejdet paa Flagmasten. Denne staar nu som et af Danmarks smukkeste Mindesmærker og kan ses langt ud over Sundved og Als.

I Februar 1921 udnævntes P. Jørgensen til Æresmedlem af Foreningen og den 6. August 1925 blev han benaadet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Afgik ved Døden i Marts 1927.

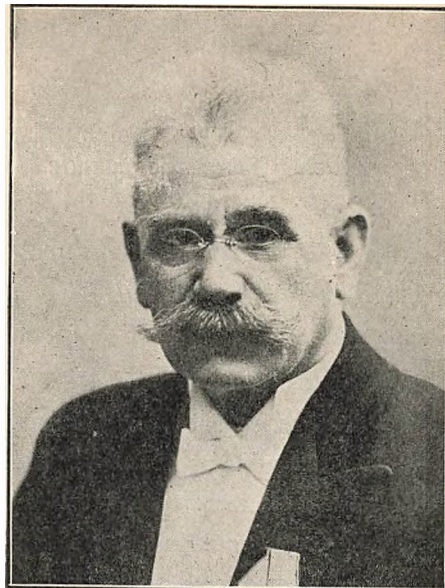
Fabrikant Ludvig Friis, der blev født den 24. Januar 1863 i Søllested, Lolland; indkaldtes den 10. Maj 1884 som Rekrut ved Ingeniørregimentet, hvor han ligesom Tømrmester P. Jørgensen fik tildelt Arbejdstegnet for Pionerarbejde.

Ludvig Friis var med til at indkalde sin egen Aargang til 25 Aars Jubilæumsstævne den 10. Maj 1909, og det var da hans Mening, at der skulde oprettes en Pionerforening, men det lykkedes først paa Ingeniørkorpsets 225 Aars Dag den 6. November 1909, og han blev saaledes Stifter af Foreningen. I de fire første Aar var Friis Kasserer, og i den øvrige Tid har han været henholdsvis Bestyrelsesmedlem og Næstformand.

Friis, der lige fra Pionerforeningens Fødsel har været denne en god Støtte og ved mange Lejligheder har udvist stor Offervillighed, har omfattet sin Forening med Kærlighed og Interesse. — Hans Arbejde har heller ikke været forgæves men derimod baaret god Frugt, saa han nu kan glæde sig ved at se en stor Forening, den største Pionerforening i Danmark og Moderforeningen til alle de øvrige Pionerforeninger. Naar man tænker tilbage til den 10. Maj 1909, da Friis og Peder Jørgensen havde indkaldt Aargang 1884 til Møde i Kronprinsessegades Kaserne for at stifte en Pionerforening, og der da kun var mødt 11 gamle Pionerer, og vi saa ser paa Foreningens Medlemstal nu, maa vi alligevel undre os over den Fremgang, der har været. Det maa være et synligt Bevis for, at den Aand, som Friis og Peder Jørgensen i sin Tid førte med ind i Arbejdet, har været et sundt og værdifuldt Grundlag at bygge en Soldaterforening paa.

Alle ved vi, at Friis er en venlig og god Soldaterkammerat baade overfor sine jævaldrende og overfor de yngre Kammerater. Han er en Mand, der end ikke endnu trods sin Alder har sluppet sin Interesse for de gamle Pionerer, og indenfor Foreningens Bestyrelse udfører han stadig et stort og opofrende Arbejde.

Den 28. Oktober 1925 blev han benaadet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn, og den 12. Juli 1931 udnævntes han til Æresmedlem af De danske Pionerforeninger. —

Foreningens Veteraner fra Krigen 1864.

*Den Tak vi eder skyldte
For Møje, Saar og Savn,
Tag den af Hjertets Fylde,
Danmarks Modernavn.*

Hans Nielsen aftjente sin Værnepligt som Pioner Nr. 17 ved Brokompagniet i Aaret 1855 og deltog i Krigen i 1864.

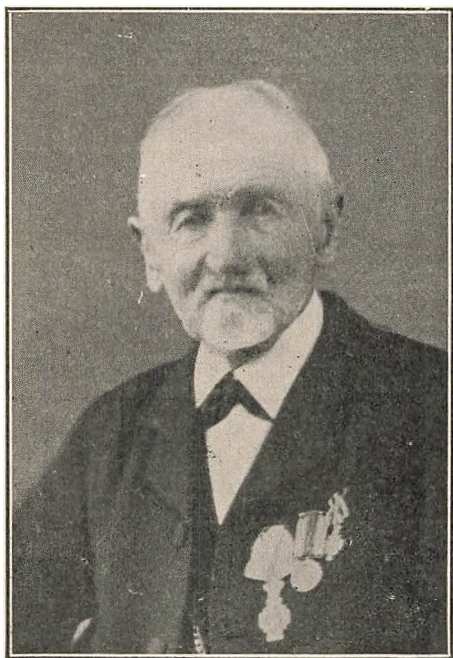
I Manddomsaarene virkede han i Fredensborgegnen, og han har efterladt Mindet om en rigtig fornøjelig og brav dansk Pioner, der aldrig svigtede, naar Kammeraterne kaldte.

Den 19. December 1923 blev han benaadet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn, og han blev udnævnt til Foreningens Æresmedlem i Februar 1924.

I November Maaned 1926 afgik han ved Døden 94½ Aar gammel.

Veteran, Tømrer Hans Nielsen. †
Dbm.

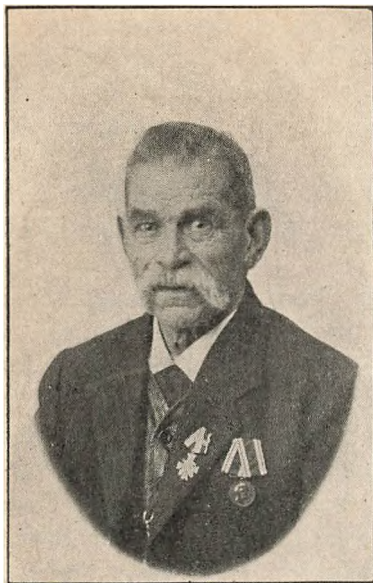
Veteran, Parcellist Lars Petersen. †
Dbm.

Lars Petersen, der var født den 11. Juni 1840, aftjente i Aaret 1863 sin Værnepligt som Pioner Nr. 300 ved 4. Kompagni. I Oktober samme Aar kom han med Kompagniet til Slesvig og deltog i Arbejderne ved Dannevirkefæstningen. Senere blev han garnisoneret paa Als og i Fredericia, og han deltog i Kampene ved Vejle mod Østrigerne og i Tilbagetoget over Skanderborg og Heden til Mors.

I Maj Maaned 1921 udnævntes han til Æresmedlem af Pionerforeningen.

Den 23. September 1925 modtog han Fædrelandets Tak i Form af Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Død i November 1926, 86 Aar gammel.

Veteran, Tømrer Carl Chr. Jensen. †
Dbm.

Carl Jensen blev født den 8. August 1839. Han aftjente sin Værnepligt i 1862 og blev ret før Krigens Udbrud indkaldt til Tjeneste ved 5. Sæpørkompagni under Kaptajn Asmussen, der ledede Arbejdet i Bustrups Skanse i Dannevirkestillingen.

Var med i Tilbageetoget fra Dannevirkestillingen til Dybbøl, hvor han deltog i Arbejdet paa at bringe Skanserne II og V i Stand.

Den 18. April 1864 stillede han i Brohovedet og var senere med til at svinge den nordlige Bro over Alssund ud. Broen var bygget paa gamle Fartøjer og blev svinget ud noget tidligere end Pontonbroen.

Han blev Æresmedlem i August 1924.

Paa Genforeningsdagen den 15. Juni 1925 afslørede De danske Fæstningsartilleriforeninger en Mindesten for frivillig svensk Sergent Lundstrøm, der havde udvist stor Tapperhed under Dybbøls Belejring og faldt under Stormen paa Dybbøl den 18. April og under

hvem Carl Jensen havde deltaget som midlertidig Artillerist.

Ved Mindestensafsløringen overrasktes under ganske særlige højtidelige Former vor gamle Veteran Carl Jensen, Dannebrogsmændenes Hæderstegn i Dybbøl Skanser af Artillerigeneralen, Generalmajor Ernst. i Overværelse af Kaptajn Helsted fra Ingeniørkorpset og Pionerforeningens Formand, Skrædermester Thind.

Død i September 1930. — 91 Aar gammel.

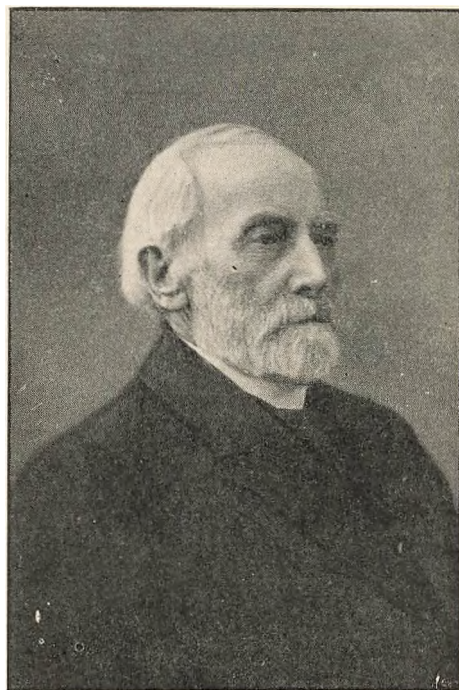
Niels Olsen blev født i Aagerup ved Holbæk den 31. Januar 1836. Han var i Krigens 1864 med ved Tilbageetoget fra Dannevirke, Dybbøl Skanser og deltog i Slukningsarbejdet i Sønderborg under Bombardementet.

I sit civile Liv har Olsen forestaaet flere betydelige Arbejder, som f. Eks. ved Nordvestbanen, ved Regstrup og Søminestationen ved Dragerup Skov.

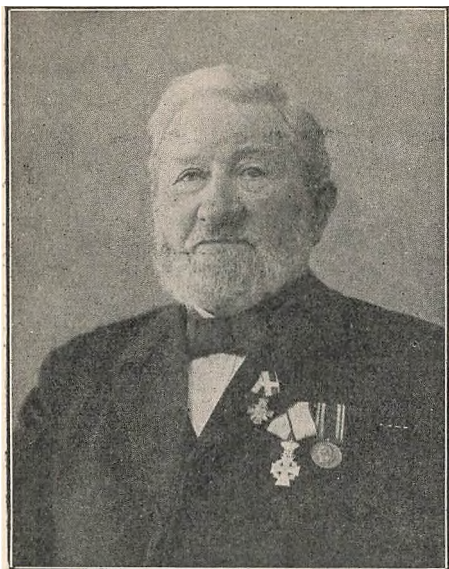
I hele sin Færden var han venlig og retssindig og vandt derved Sympati og Agtelse.

Udnævntes til Æresmedlem den 12. Marts 1926.

Benaadet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn 12. April 1926. Død i April 1929.

Veteran, Brøndborer Niels Olsen. †
Dbm.

Veteran Morten Bjørner. †
Dbm.

Morten Bjørner blev født den 17. December 1843. — Under Krigen i 1864 gjorde han Tjeneste ved Ingeniørkorpset paa Als og var med til at bygge Forsvaret, der strakte sig fra Sønderborg til Augustenborg Fjord, og han var med, da Als blev taget af Tyskerne den 29. Juni 1864.

Det var Morten Bjørner, der oprettede det første Soldaterhjem i Danmark i September 1865, og han har fortalt følgende om dette:

„En Søndag Eftermiddag i September 1865 paa Turen gennem Bredgade til Citadellet kom jeg til at tænke paa, at jeg ofte ved Aftengudstjenester, særlig i Frue Kirke og St. Johannes, traf en Del militære, der lige som jeg ikke holdt af at være i Brandstuen eller i Marketenderiet i Fritiden. Hvis jeg kunde faa en Del af dem til sammen med mig at leje et Værelse, hvor vi kunde gaa hen i vor Fritid, saa var et Savn afhjulpet. Jeg talte til nogle af dem derom, og de fandt mit Forslag godt. Jeg blev nu sat i Spidsen for at leje et Værelse, og efter Raadslagning med de andre bestemte vi os til et saadant paa Hjørnet af Skovbogade og Vimmelskæftet til 5 Rdl. om Maaneden. Som en Slags Formand søgte jeg for Agita-

tionens Skyld at finde Medlemmer ved de forskellige Afdelinger, og det frugtede ogsaa, thi vort Værelse blev snart for lille. Saa enedes vi om at leje et stort og et mindre Værelse i Krystalgade 11, 4. Sal, for 9 Rdl. om Maaneden.

Nu blev der skrevet Love. Blandt andet maatte enhver tage sin Mad med og spise i det lille Værelse, men Spiritus eller andre berusende Drikke maatte ikke medtages eller nydes i Lokalerne. Her holdt vi et Par Dagblade, og vi fik en Mængde Bøger og Skrifter forærede fra Indre Mission samt fra Brødrementigheden. Pastor Frimodt og en Kandidat Jespersen kom op og holdt Foredrag, og nogle civile meldte sig ind for at støtte vort Foretagende. Men ogsaa her blev Pladsen for lille. Vi lejede da et stort Lokale over Dampkøkkenet i Borgergade, og senere, efter at jeg var permitteret i 1866, et Lokale i St. Kongensgade 27 i Sidebygningen. — Efter den Tid blev der oprettet Soldaterhjem paa de forskellige Kaserne, og det er mig en Glæde at se, at der nu er blevet oprettet Soldaterhjem i de forskellige Garnisonsbyer og Lejre“.

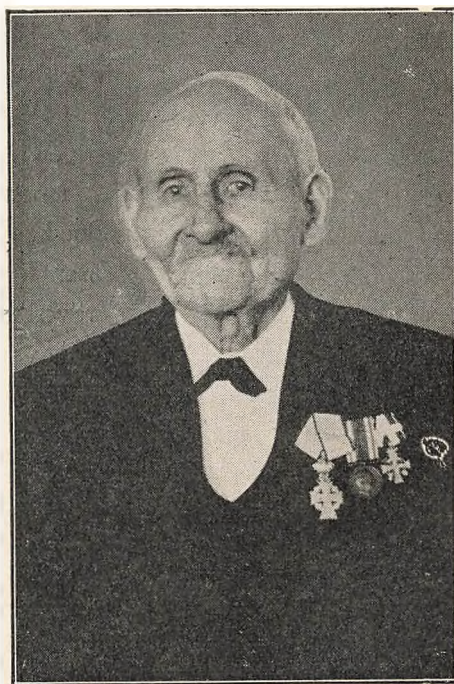
I Februar 1924 udnævntes Morten Bjørner til Foreningens Æresmedlem, og i April 1925 blev han benådet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

I Juli 1929 afgik han ved Døden 86 Aar gammel.

P. C. Mortensen var den sidste Veteran, Foreningen havde faaet opspurgt, og han havde kun i faa Aar været tilsluttet Foreningen, da han nogle faa Dage efter sin 91-aarige Fødselsdag døde.

I Februar 1931 udnævntes han til Foreningens Æresmedlem, og han var forlængst benådet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

I December 1932 afgik han ved Døden 91 Aar gammel.

Veteran, Snedker P. C. Mortensen. †
Dbm.

Med Veteran P. C. Mortensens Bortgang mistede Pionerforeningen sin sidste Veteran fra 1864, og det er med Vemod, at vi ser tilbage paa alle disse bortgangne Helte fra vor sidste Kamp for Sønderjylland. Vi vil altid mindes dem som tapre danske Soldater, der gennem Tiderne ved deres Nærværelse skabte en vis højtidelig Stemning og en historisk Eftertanke hos det nulevende Slægtled.

Ære være deres Minde.

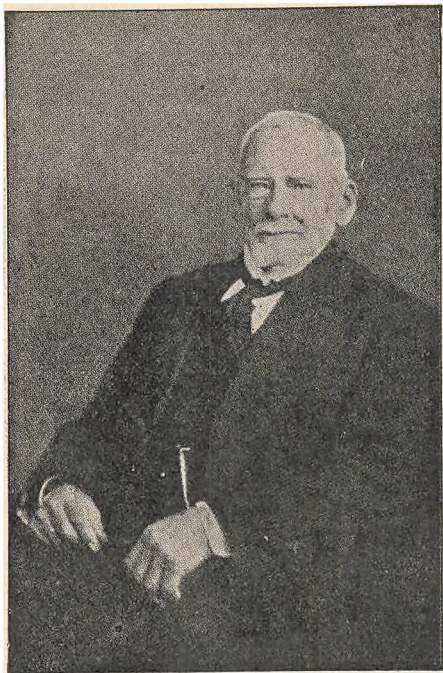
Vi vil aldrig glemme deres Tapperhed den 18. April 1864 i Dybbøls Skandser. Da var det ikke Fuglekvidder, der lød over Dybbøl, men en anden Lyd, der drønedes og bragede mod Himlen. Der blev kæmpet med en Tapperhed uden Lige, men det kostede mange unge danske Mænds Liv. Tallet paa disse Danmarks trofaste Sønner, der paa Slesvigs omstridte Land gav deres Liv og maatte blive der, er mange.

De ligger og lytter
I Jorden dernede,
Lytter til hvert Fodtrin paa den alfare Vej,
Lytter, om paa Landsmaal en Læbe vil bede:
Sønderjydske Piger, I forglemme dem ej!

Vi vil til evig Tid mindes alle Heltene fra 1864 — baade dem, der blev dernede og dem, der levede iblandt os til deres høje Alderdom. Selv om det ikke var nogen Sejr, de høstede ved Krigen, fulgte der dog i en lang Periode efter Krigen en stor Indsats for Danskhedens Sag i Sønderjylland — baade af vore Landsmænd syd for Kongeaaen og af dem nord for — og efter 56 lange Aar i Kampen „under Tro og Taal“ for at værges Danskhedens Sag oprandt Dagen, da Sønderjylland kom tilbage til Moderlandet ved Genforeningen i 1920.

O, I, som stred under Tro og Taal
for Danskhedens Sag at værges,
I naaede til sidst Jert Sejrsmaal,
da Troen fik løftet Bjerge.
Nu kvidrer det danske Fuglekor
paa Dybbøls vaarlige Banker,
nu faldt de skillende Skranker.
Vi siger Jer Tak! I det ene Ord
hele vort Hjerte banker.

Tømrmester H. J. Bruun Kornerup. †

Tømrmester H. J. Bruun Kornerup afjente sin Værnepligt i 1870 som Rekrut ved 2. Kompagni. Da Pionerforeningen næsten 40 Aar senere var stiftet, indmeldte han sig — saa snart Foreningens Eksistens blev ham bekendt — som Medlem, og han var en varmhjertet Fædrelandsven. — Ved Rejsningen af Soldaterforeningernes Flagmast paa Dybbøl 1920 var han blandt de første, der med store pekuniære Ofre førte Sagen til Løsning. Han var altid villig, naar Kammeraterne ønskede Raad og Bistand. — Han blev igennem flere Aar valgt som Repræsentant i Danske Soldaterforeningers Fællesudvalg, og der blev ikke afholdt et eneste Delegeretmøde, uden at vi altid saa Bruun Kornerup, ja, selv det sidste, nogle Maaneder før hans Død. Han var en god Ven og Kammerat og elskede sit Fædreland højt. — Udnævntes 23. Februar 1927 til Æresmedlem af Foreningen og i 1931 til Æresmedlem af De danske Pionerforeninger. — Afgik i Dec. 1932 ved Døden 85 Aar gammel.

Hs. Excellence, Generalalløjtnant A. G. Nyholm.
Storkors af Dbg., Dbm. p. p.

Blandt Ingeniørgeneralerne er Generalalløjtnant A. G. Nyholm den, der har fulgt Pionerforeningen gennem alle de forløbne Aar lige fra den første Gang, Foreningen stillede til Stævne paa Kasernen, og Generalen som Regimentschef modtog Jubilarerne. Ved vore Stiftelsesfester har Generalen altid ved sin Nærværelse sat en højtidelig Glans, og det er os en særlig Ære, at Generalen den Dag i Dag stadig nærer den samme Interesse og de samme varme Følelser for Pionerforeningen og dermed ogsaa for de gamle Pionerer. Generalen udnævntes i Februar 1931 til Æresmedlem af Foreningen.

Skrædermester M. Thind.
R. af Dbg.

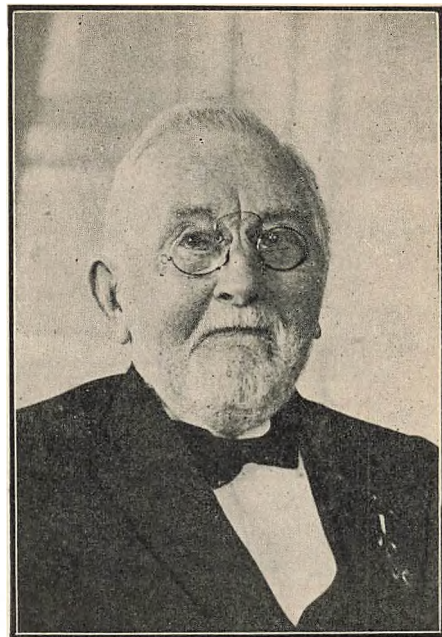
Skrædermester M. Thind blev født 26. Juni 1866 i Hjerminde og indkaldtes som Rekrut ved Ingeniørregimentet 10. Maj 1889. I 1912 blev han Medlem af Københavns Pionerforening, og i 1918 blev han Medlem af De danske Pionerforeningers Hovedbestyrelse og fra April 1919 til Juli 1932 Næstformand i samme Hovedbestyrelse. I 1919 indtraadte han i Københavns Pionerforenings Bestyrelse og har fra 1. Juli 1921 til Februar 1933 været dennes Formand. Samtidig har han været Bestyrelsesmedlem i Danske Soldaterforeningers Samvirke fra Januar 1925 til 1927 og Kasserer fra Januar 1927 til 1933. Efter Vedtagelsen af nye Love fungerede han som Medlem af Repræsentantskabet. Han er endvidere Stifter af „De danske Pionerforeningers Hjælpekasse“, der blev oprettet i 1918. Med Interesse, Energi og Kærlighed til Soldaterforeningerne har Thind virket med stor Omsorgsfuldhed for vor Forening, indtil han paa Grund af svigtende Helbred midt i en Valgperiode maatte trække sig tilbage fra Formandsposten. Han blev udnævnt til Ridder af Dannebrog den 15. April 1931, og blev Æresmedlem af Foreningen den 23. Februar 1933.

A. Pedersen Greve, der blev født den 26. Septbr. 1844, har gennem mange Aar været ansat som Lokomotivfører ved De danske Statsbaner og har blandt andet ført Toget med den russiske Kejser paa Vej til Sct. Petersborg og blev i den Anledning dekoreret med en russisk Orden.

Overfor Pionerforeningen har han lagt en særlig levende Interesse og Offervillighed for Dagen, og han har altid følt, at blandt de gamle Pionerer hørte han hjemme.

Udnævntes den 22. Februar 1934 til Æresmedlem.

Afgik ved Døden den 18. Septenber 1934.

Fhv. Lokomotivfører A. Pedersen Greve. †
F. M.

L. Henningsen blev født den 12. Januar 1866 og indkaldt som Rekrut ved Ingeniørregimentet den 10. Maj 1887 som Pioner 111—2—87, Løjtnant i 1888.

Blev valgt som Foreningens Formand i 1914 og fungerede som saadan intil 30. Juni 1921, da han blev valgt til Formand for „De danske Pionerforeninger“. Overtog i 1920 Hvervet som Redaktør af „Pioneren“.

I sin Formandstid for Københavns Pionerforening har L. Henningsen udført et paaskønnelsesværdigt Arbejde for Foreningen, og han var en elskværdig og præsentabel Formand.

Overbanemester, Løjtnant L. Henningsen.
R. af Dbg.

Han arvtog Formandsposten efter Tømrermester P. Jørgensen, og det var ikke straks noget let Hverv at overtage. Da Krigstiden indtraadte, gik det lettere, og Tilgangen af nye Medlemmer forøgedes betydeligt, saa Foreningen var i god Grokraft, da L. Henningsen den 30. Juni 1921 nedlagde Formandshvervet for straks at overtage Hvervet som Formand for De danske Pionerforeninger. — Interessen for Københavns Pionerforening har Henningsen dog aldrig svigtet, og endnu den Dag i Dag, efter at han har trukket sig tilbage til Privatlivets Fred, kan vi glæde os ved at se ham blandt os.

Han udnævntes i 1926 til Ridder af Dannebrog og i 1931 til Æresmedlem af De danske Pionerforeninger.

Sigv. Petersen blev født den 3. Februar 1870 og indkaldt som Rekrut ved Ingeniørregimentet den 10. Maj 1894. — Han indtraadte som Suppleant i Bestyrelsen den 30. Juni 1921 og har siden da været genvalgt i Bestyrelsen og fungeret dels som Næstformand og dels som Bestyrelsesmedlem. Med den største Interesse har han deltaget i Bestyrelsesarbejdet, og da vi for faa Aar tilbage begyndte at tænke paa Foreningens 25 Aars Jubilæum, fremkom

han med Forslag om Dannelsen af et Jubilæumsfond, og dette Fond voksede ret snart til et anseeligt Beløb. I flere Aar har han endvidere været valgt som Repræsentant i Danske Soldaterforeningers Samvirke.

Tømrermester
Sigv. Petersen. 122-4-94.
Medlem af Bestyrelsen.

Tømremester L. Andersen.
Kasserer.

L. Andersen blev født den 26. September 1873 og af-tjente sin Værnepligt ved Ingeniørregimentet som Pioner Nr. 129—2—1895. — Den 26. Januar 1922 indvalgte han i Foreningens Bestyrelse, hvor han en kort Tid fungerede som Sekretær, men siden overtog han Hvervet som Kasserer og har nu fungeret som saadan i 13 Aar, hvilket Hverv han igennem de mange Aar har udført paa en paalidelig, nøjagtig og samvittighedsfuld Maade. Han var i sin Tid en ivrig Forkæmper for en retfærdigere Fordeling af Delegerede til De danske Pionerforeningers Delegeretmøder. Paa Generalforsamlingen i Februar 1933 valgtes han som Repræsentant ind i Danske Soldaterforeningers Samvirkes Repræsentantskab. — Foruden at være en god Kasserer er L. Andersen en god Soldaterkammerat, der med Liv og Sjæl gaar op i Arbejdet for vor Forening.

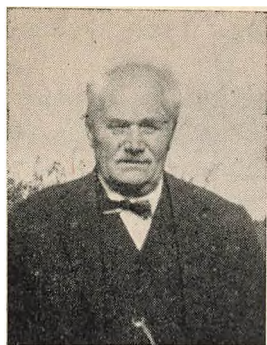

J. Jueltøft blev født den 7. Marts 1894 i Ryde Sogn, Lolland, som Søn af Pioner 82—5—1884, N. O. Petersen Juul. Han blev indkaldt som Rekrut ved Ingeniørregimentet den 1. Maj 1916, og den 19. Februar 1929 indvalgte han i Pionerforeningens Bestyrelse og fungerede som Foreningens Sekretær i 4 Aar. Han blev endvidere samme Aar indvalgt i Enke-Hjælpekasselovudvalget, hvis Love blev vedtaget paa Generalforsamlingen i 1930. — Den 19. Februar 1931 indvalgte han i Danske Soldaterforeningers Samvirke som Repræsentant for Pionerforeningen. Paa Aarsmødet i Samvirke i 1932 valgtes han ind i Lovudvalget til at revidere Samvirkets Love, hvilke vedtoges i Februar 1933. Ved Aarsmødet i 1934 valgtes han til Revisor i Samvirke.

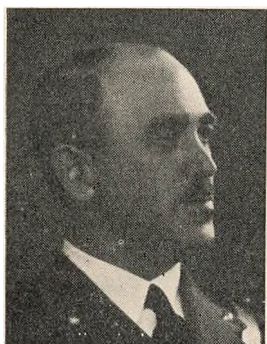
Den 5. Juli 1932 indvalgte han i De danske Pionerforeningers Hovedbestyrelse som Sekretær og som Bladudvalgsmedlem. — Paa Generalforsamlingen den 23. Februar 1933 valgtes han som Formand for Københavns Pionerforening af 6. November 1909. — Fra 1. Juli 1933 paatog han endvidere af Hensyn til De danske Pionerforeningers økonomiske Vanskeligheder at overtage Bladet Pionerens Annonceekspedition. I 1934 efter Delegeretmødet i Slagelse valgtes han til Redaktør af „Pioneren“. — Da der i sin Tid blev stillet Forslag om en fyldigere Repræsentation fra Københavns Pionerforening ved Delegeretmøderne, var han en ivrig Talsmand for en retfærdig og kammeratlig Fordeling af Mandaterne i Henhold til Medlemstallet, og da De danske Pionerforeninger i sin Tid udmeldte sig af Danske Soldaterforeningers Fællesudvalg, følte han, at Kammeratskabet var blevet tilsidesat, og han fremkom med en omfangsrig Polemik i Pionerens Spalter. — J. Jueltøft har endvidere — som sin Forgænger — været meget interesseret i at faa oprettet en Lokal-Hjælpekasse, og det lykkedes virkelig i 1933 at faa dannet et saadant Hjælpefond for trængende Pioner-Kammerater. — Med den største Interesse har han gentagne Gange ofret sig for de tjenstgørende Soldater paa Kaserne. — Med stor Hengivenhed og Energi har han udført et stort opofrende Arbejde for vor Forening, og han har forstaaet at lede Foreningen i en god kammeratlig Aand. O. R.

Ingeniørassistent Jens Jueltøft.
Foreningens nuværende Formand.
249—10—16.

A. C. Petersen.

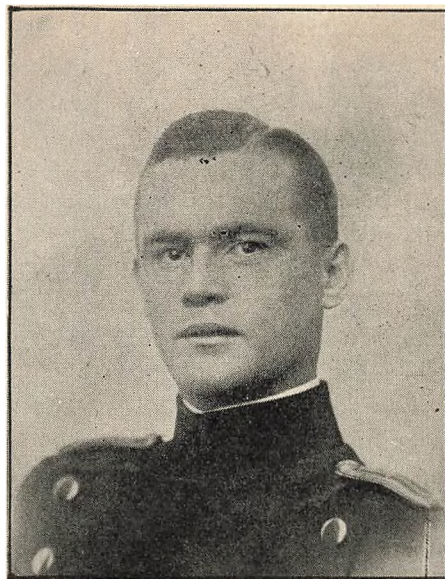

Ingeniørforeningens
Formand
Overofficiant N. J. Nielsen.
Pioner 371-5-1913.

Tømrer A. C. Petersen, Pioner 66—5—84, var med ved Foreningens Stiftelse den 6. November 1909. — (Paa Grund af, at Billedet kom for sent, har vi maattet anbringe det her).

Med en sjælden Omhu, Interesse og Venlighed har Overofficiant N. J. Nielsen været Foreningen en god Støtte ved givne Lejligheder, og desuden er der mange gamle Pionerer, der vil mindes Overofficianten som en retfærdig og venlig Befalingsmand.

Igennem alle de Aar Sergent Mathiesen har været Bestyrer af Ingeniørregimentets Husholdning, har han altid vist Forstaaelse og Opofrelse for Pionerforeningen. Han er en af de Befalingsmænd Foreningen daarligst kan undvære. Alle de yngre Aargange af Pionerer vil mindes Sergent Mathiesen som en venlig og omsorgsfuld Vært i Regimentets Husholdning. Hvem der har overværet en Juleaften paa Kasernen vil have set med hvilken Opofrelse og Interesse Sergent Mathiesen paa forskellig Maade søger at glæde de tjenstgørende Soldater, der maa tilbringe deres Juleaften paa Kasernen.

Sergent A. Mathiesen.
Bestyrer af Ingeniørregimentets Husholdning
Pioner 414-5-1914; født i Viborg ³¹/₁ 94.

Et Par Ord ved 25 Aars Jubilæet.

Naar Københavns Pionerforening af 6. November 1909 nu har naaet sin 25 aarige Stiftelsesdag og i den Anledning udsender et Festskrift, er det mig en Glæde, at kunne udtale mine bedste Ønsker for Foreningens Fremtid, idet jeg herved tænker ikke alene paa denne Forening, men ogsaa paa alle de Pionerforeninger, som med denne som Forbillede har dannet sig rundt om i vort Land, og paa dennes Foranledning siden 1914 været sammensluttet i De danske Pionerforeninger med „Pioneren“ som fælles Medlemsblad.

Foreningens Formaal at knytte de Mænd sammen, der har aftjent deres Værnepligt ved Ingeniørregimentet (1925—1932 Ingeniørtropperne) for derved at bevare det i Tjenestetiden stiftede Kammeratskab og opretholde Interessen — ja maaske ogsaa Kærligheden, der utvivlsomt findes hos mange, — for deres gamle Afdelinger, er godt, ligesom det maa paaskønnes, at der inden for Foreningen findes et Fond bestemt til Understøttelse for gamle Pionerer og inden for Københavns Pionerforening endogsaa en Enke-Hjælpekasse og et Hjælpefond.

Man maa beundre det nidkære og ofte opofrende Arbejde, som rundt omkring ydes af de forskellige Formænd, der utvivlsomt fortjente at se deres Arbejde paaskønnet i langt større Udstrækning end hidtil ved en livlig og kraftig Tilslutning til Foreningerne. Naar Tilslutningen ikke er større, end den er, kunde det maaske ligge i, at det Formaal, der vel nok er det egentlige Grundlag for Foreningerne nemlig Kærligheden til vort Land og Overbevisningen om, at det for enhver Pris bør forsvares, giver sig alt for svage Udtryk i de forskellige Love, selv om det maa erkendes, at De danske

Pionerforeningers Grundlov i § 3 udtrykkelig nævner som Formaal, „At vække og vedligeholde Kærligheden til Konge, Fædreland og Ingeniørtropperne (Ingeniørregimentet)“.

Højdepunktet i Foreningernes Liv naas næppe ved de regelmæssige selskabelige Sammenkomster og hyggelige Andespils-Aftener m. m., selv om disse har deres store Berettigelse, men vel nok ved de aarlige Stævner, der samler Jubilarerne af de forskellige Aargange og mange flere, først paa Ingeniørkasernen og senere til Samvær under festlige Former, hvorunder de ovenfor omtalte Toner ofte giver sig klart og fuldtonende til Kende.

Københavns Pionerforening af 6. November 1909 maa særlig omtales for dens Virksomhed for det tjenestgørende Mandskab, som den ved mange Lejligheder tænker venligt paa og glæder paa forskellig Maade, bl. a. ved Tilsendelse af Gaver til Juleaften og ved hyppigt at indbyde Mandskabet til Festlighederne i Foreningen.

Ingeniørregimentet har altid været glad for Pionerforeningerne og søgt i saa stor Udstrækning som Forholdene tillader, at imødekomme Foreningernes Ønsker, og det er mig derfor en Glæde til min Lykønskning ogsaa at kunne knytte en Tak fra Ingeniørregimentet for alt, hvad der — altid i bedste Mening — er ydet dets tjenestgørende Mandskab gennem de nu forløbne 25 Aar af Københavns Pionerforening af 6. November 1909.

K. Schat Petersen.
Oberst, Regimentschef.

Ingeniørkasernen i Juli 1934.

En Hilsen fra De danske Pionerforeninger ved Jubilæet.

Naar Bøgen grønnes, og Vaaren staar i sit Udspring, da samles de gamle Pionerer Aar efter Aar til Jubilæumsstævne, — en af de Begivenheder der vel nok har givet den største Indsats til Pionerforeningernes Vækst. — Kammerat- og Venskabets Baand og taknemmelige Tanker mod Ingeniørregimentet har draget de mange sammen til fælles Haandslag. Pionerforeningerne har givet denne store Samlingstanke Liv, og den største og ældste og derfor førende „Københavns Pionerforening af 6. November 1909“ kan efter 25 Aars Arbejde løfte sin Fane og med Taknemmelighed se tilbage paa sit Virke. —

Gennem skiftende Bestyrelser og gennem Braadsøer har Foreningen kæmpet sig frem, — snart oppe og snart nede, — og kun den gamle trofaste Pionersoldateraand, der rækker Haand til alt godt, har ført den frelst gennem alle Skær og skaffet den en Position, der i høj Grad agtes. — Pioneremblemet har den med Ære ført som sit Mærke, og vi ser den i Aanden gaa Tiden i Møde med samme tillidsfulde Tanker som den lille Flok, der dannede dens Begyndelse. — Skarer af Pionerer har fulgt dens Arbejde, — at skaffe Respekt for Ingeniørregimentet og at vise, at det Ungdoms-afsnit, der tilbragtes indenfor dets Mure, havde sat saa dybe Spor, at Sammenholdet maatte fortsættes i Fredens som i Uroens Dage til Ære og Gavn for vort Fædreland. — Og er det saaledes, og det tør vi alle tro, det er, — saa betragter vi Københavnsforeningen som en „Stor Broder“, hvem alle andre Pionerforeninger gerne vil have Lov at tage i Haanden og gaa ved Siden af. —

Gid Held og Lykke følge den i Fremtiden.

Oskar A. Dahl.
Formand i Hovedb. f. D. d. Pionerf.

Generalinspektører og Regimentschefer.

1909—1934.

Th. S. Grüner. † K. af D. og Dm.
Oberst og Chef for Regimentet 1900—1905.
General og Korpschef 1906—²/₉ 1914.

Hj. Ulrich. K. af D. og Dm.
General og Chef for Ingeniørkorpset
1914—1922.

A. G. Nyholm. S K. af D. og Dm.
fung. Regimentschef 1910. Regimentschef 1913.
Oberst 1914. Generalmajor og Kommandant
i København 1918. Tillige Chef for 2. Division
1921—22 og Ingeniørgeneral fra 1922—26.
Sidstnævnte Aar Generaløjtnant.

T. Grut. K. af D. og Dm.
General og Chef for Ingeniørkorpset
1926—1930.

H. U. Ramsing. K. af D. og Dm.
General og Chef for Ingeniørkorpset
1930—1934.

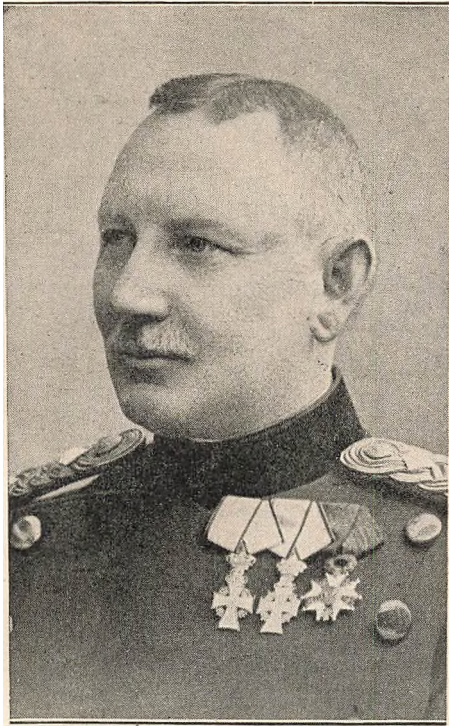
P. Ramm. R. af D. og Dm.
Oberst og Generalinspektør
for Ingeniørtropperne fra 1. April 1934.

A. Thorsen. K. af D. og Dm.
Oberst og Regimentschef fra 1906—1913.

J. P. M. Christensen. † K. af D. og Dm.
Oberst og Chef for Regimentet 1918—22.

L. Dornonville de la Cour. K. af D. og Dm.
Oberst og Chef for Regimentet 1922—26.

A. J. T. Carlsen. † K. af D. og Dm.
Oberst og Chef for Regimentet 1927—29.

K. Schat Petersen. K. af D. og Dm.
Oberst og Chef for Regimentet fra 1929.

<i>Bestyrelsen 1909—1934:</i>	1909 —10	1910 —11	1911 —12	1912 —13	1913 —14	1914 —15	1915 —16	1916 —17	1917 —18	1918 —19	1919 —20	1920 —21	1921 —22	1922 —23	1923 —24	1924 —25	1925 —26	1926 —27	1927 —28	1928 —29	1929 —30	1930 —31	1931 —32	1932 —33	1933 —34	1934 —35
P. Jørgensen, 66-5-84.....	F	F	F	F	F	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	N	N	
L. Friis, 92-5-84.....	K	K	K	K	N	N	N	N	N	N	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
S. Nielsen, 467-1-84.....	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N			
H. C. Bahnson, 47-2-93.....	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S			
Bertramsen, 50-4-05.....	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
H. Østberg, 438-1-86.....					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
L. Østergaard, 211-3-76.....					K	K	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
J. C. Hansen (Heemose), 493-9-98					S	S	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F			
L. Henningsen, 111-2-87.....					X	X	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F			
Munck, 289-4-88.....					X	X	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S			
H. H. Heeschen, 215-4-79.....					X	X	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K			
N. P. Petersen, 13-4-92.....					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
O. Eddelien, 101-5-99.....					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
Marlin Hansen, 121-5-09.....					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
Hartz, 296-3-06.....					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
E. Christensen, 364-3-08.....					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
Hingsberg, 142-4-07.....					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
M. Thind, 151-1-89.....					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
Rørbye, 223-5-94.....					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
Stilling, 29-4-92.....					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
Sigv. Petersen, 122-4-94.....					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
L. Andersen, 129-2-85.....					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
Gjessing, 35-5-88.....					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
Max Olsen, 311-7-15.....					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
Tangaa, 144-5-16.....					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
Grøning, 101-4-15.....					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
Nørgaard, 45-3-02.....					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
Ej. Nielsen, 414-4-11.....					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
Hein Hansen, 157-4-07.....					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
Jueltoft, 249-10-16.....					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
Oluf Rasmussen, 223-2-26.....					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
Svend Jensen, 426-9-22.....					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
Hammer, 123-5-12.....					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
J. Jørgensen, 275-5-25.....					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			
<i>Revisorer:</i>																										
P. Wohlers, 431-1-86.....	+	+	+	+																						
H. G. Sørensen, 205-3-96.....	+	+	+	+																						
J. P. Larsen, 73-9-1900.....				+																						
R. C. Benner, 200-4-71.....					+	+																				
Georg Rasmussen, 113-2-79.....					+	+	+																			
R. Bentzen, 202-3-88.....							+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	
J. L. Hamre, 385-4-82.....								+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	

Forklaring: F: Formand. K: Kasserer.
N: Næsiformand. S: Sekretær.
X: Bestyrelsesmedlem.

Medlemstal for hvert Aar pr. 31. December: 1909: 18. 1910: 30. 1911: 36. 1912: 74. 1913: 111. 1914: 141.
1915: 183. 1916: 202. 1917: 221. 1918: 257. 1919: 326. 1920: 403. 1921: 483. 1922: 588. 1923: 608. 1924: 595.
1925: 616. 1926: 661. 1927: 642. 1928: 677. 1929: 714. 1930: 717. 1931: 685. 1932: 634. 1933: 632.